

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Aika 03.09.2019, klo 17:00 - 18:00

Paikka Kokoustila Sollentuna

Käsitellyt asiat

- § 25 Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
- § 26 Pöytäkirjan tarkastus**
- § 27 Oikaisuvaatimus maisematyölupaan 19-0194-M**
- § 28 Lausunto korkeimmalle hallinto-oikeudelle valitusluvan ja valituksen johdosta maisematyölupaan 18-40-M**
- § 29 Caruna Oy, ratkaisupyyntö rakennusvalvontajaostolle**
- § 30 Muut asiat**

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Saapuvilla olleet jäsenet

Päivö Kuusisto, puheenjohtaja
Anne Vähätalo
Jari Raita
Pasi Huuhtanen

Muut saapuvilla olleet

Juho Salonen, tiedonhallinnan suunnittelija, sihteeri
Timo Havukunnas, lautakuntasihteeri
Lasse Ketoja, rakennustarkastaja
Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja, esittelijä

Poissa

Tiia Kaukolampi, 1. varapuheenjohtaja

Allekirjoitukset

Päivö Kuusisto
Puheenjohtaja

Juho Salonen
Sihteeri

Pöytäkirjan tarkastus

Pöytäkirja on tarkastettu ja hyväksytty

09.09.2019

06.09.2019

Jari Raita

Anne Vähätalo

Pöytäkirjan nähtävänäolo

Julkaistu yleisessä tietoverkossa 10.09.2019

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

§ 25

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Todetaan läsnäolijat.

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Kokous todetaan laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös

Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

§ 26

Pöytäkirjan tarkastus

Pöytäkirjan tarkastajien valinta.

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Valitaan tämän kokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi jäsenet Tiia Kaukolampi ja Jari Raita

Päätös

Valittiin tämän kokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi jäsenet Anne Vähätalo ja Jari Raita

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

§ 27

Oikaisuvaatimus maisematyölupaan 19-0194-M

TUUDno-2019-1467

Valmistelija / lisätiedot:

Johanna Aho

johanna.aho@tuusula.fi

johtava rakennustarkastaja

Liitteet

- 1 Lupapäätös 19-0194-M
- 2 Luvan 19-0194-M asemapiirros
- 3 Oikaisuvaatimus maisematyölupaan 19-194-M
- 4 Vastine naapureiden oikaisuvaatimukseen 20190731
- 5 Lisäys oikaisuvaatimukseen 3.9.2019

Maisematyölupaan 19-0194-M § 291, hakijana Kiinteistö Oy Tuusulan Hietala, on jätetty määräaikaan mennessä oikaisuvaatimus. Oikaisuvaatimuksen ovat jättäneet kiinteistöjen 858-409-2-259, 260 ja 291 omistajat. Oikaisuvaatimuksessa vaaditaan seuraavaa:

- maisematyölupahakemusta koskeva päätös kumotaan ja hakemus tässä vaiheessa hylätään, siltä osin kuin lupaa on haettu olemassa olevan kiinteistöjemme rajalla sijaitsevan maavallin purkamista
- asian ratkaiseminen tältä osin edelleen siirretään siihen saakka, kunnes Kivikiilan alueen kaavamuutos on lainvoimaisesti ratkaistu.

Oikaisuvaatimuksen sisältö:

"On kokonaan toinen kysymys, tuleeko hakijan antamassa selityksessä kerrottu melusuojaus rakentaa yhtenäisenä kiinteistöjen 5:28 ja 2:347 länsirajalle. Mielestämme siihen ei ole estettä. Lisäksi hakijan antamassa selityksessä on kerrottu, että tämä uusi suojaus rakennetaan vaiheessa 2 eikä olemassa olevan meluvallin purkamisen hakijan kertomassa myöhäisemmässä vaiheessa 3 liity mitenkään teknisesti tai maamassojen käytön kautta tähän uuteen ja tarpeelliseen melusuojaukseen Hämeentien varteen. Hakija kertoo tällä ilmauksellaan itsekin, että olemassa olevan meluvallin poistolla haetaan etukäteen kaavamuutoshankkeeseen liittyvää hyötyä. Hakijan antamasta selityksestä ilmenee, että kysymys on näin ollen vain nykyisen meluvallin osan poistamisesta.

Perusteluna esitämme, että kyseinen valli sijaitsee puistokaavassa olevan tilan 2:347 alueella. Meluvallilla on hyvin kasvavaa 90 -luvun alussa istutettua puustoa. On ennen aikaista ajatella vallin siirtämistä, ennen kuin mahdollinen uusi kaava on lainvoimainen. Nykyinen tilanne on syytä säilyttää kaavoituksen lopputuloksen selviämiseen saakka.

Kaavahankkeen osalta olemme lausuneet, että tila 2:347 tulee säilyttää puistokaavassa. Ennen lainvoimaista mahdollista uutta kaavaa ei ole tarvetta suunnitella mitään asemakaavallista ratkaisua tilalle 2:347."

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Hakijalle on varattu mahdollisuus tulla kuulluksi oikaisuvaatimuksen osalta. Hakija toteaa mm. seuraavaa:

- Asemakaava, johon oikaisuvaatimuksen tekijät vetoavat, ei sisällä mitään määräyksiä kyseisen meluvallin tai sen päällä kasvavan puuston säilyttämiseksi.
- Melusuojaus on nykyisellään riittämätön ja meluvallin ja –aidan rakentaminen yhtenäisenä Hämeentien varteen parantaa nykyisen asutuksen melusuojausta

Vastine on kokonaisuudessaan liitteenä. (Vastine naapureiden oikaisuvaatimukseen 20190731)

Asian taustaa:

Maisematyöluva, johon oikaisuvaatimus kohdistuu, koskee maavallin ja meluidan rakentamista sekä vanhan maavallin purkamista. Työn vaiheistus on esitetty päätöksessä yksityiskohtaisesti. Toimenpide kohdistuu kahdelle kiinteistölle RN:o 2: 347 ja 5:28. Kyseisellä alueella on voimassa asemakaava, jossa suunniteltu uusi meluvalli sijoittuu P (puistoalue) ja AO10 (omakotirakennusten ja muiden enintään kahden perheen talojen) –korttelialueille. Purettavaksi osoitettu maavalli sijoittuu asemakaavassa P-korttelialueelle rajautuen oikaisuvaatimuksen jättäneisiin kiinteistöihin. Alueelle ei ole asetettu rakennuskieltoa. Kyseisellä alueella on tosin asemakaavatyö käynnistetty kaavam muutoksen tekemiseksi, johon oikaisuvaatimuksessa ilmeisemmin viitataan.

Hankkeeseen on pyydetty kaavoituksen, Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja ELY-keskuksen lausunnot. Näiden osalta ei ole ollut esteitä luvan myöntämiselle. Kaavoitus esittää, ettei sillä ole huomautettavaa hankkeesta, joten hankkeen ei ole katsottu vaikeuttavan alueen käyttämistä voimassa olevassa asemakaavassa varattuun tarkoitukseen taikka turmele kaupunki- tai maisemakuvaa. Voimassa olevassa asemakaavassa ei ole esitetty, että alueella olisi jotain suojele-arvoja.

Asian ratkaisu:

Maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) 128 §:ssä todetaan, että maisematyöluva tarvitaan maisemaa muuttavaa maanrakennustyötä, puiden kaatamista tai muuta näihin verrattavaa toimenpidettä varten asemakaava-alueella. Haettu toimenpide on tällainen ja on näin ollen edellyttänyt maisematyöluvan.

MRL 140 §:ssä todetaan, että alueella, jolla on voimassa asemakaava tai yleiskaava, maisematyöluva on myönnettävä, jollei toimenpide vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen taikka turmele kaupunki- tai maisemakuvaa. Säännös on kirjoitettu hakijan asemaa korostavalla ”on myönnettävä” -tavalla, ja lupaviranomaisen harkinta on tällöin luonteeltaan oikeudellista harkintaa. Koska alueelle ei ole asetettu rakennuskieltoa asemakaavan muuttamiseksi, ei luvan eväämiseen ole ollut oikeudellisia perusteita. Hanke ei vaikeuta alueen käyttämistä voimassaolevassa asemakaavassa varattuun tarkoitukseen puistoalueena ja AO-korttelin istutettavana tontin osana, joten lupa on tullut myöntää.

Liitteet:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- Lupapäätös 19-194-M
- Luvan 19-194-M asemapiirros
- Oikaisuvaatimus maisematyölupaan 19-194-M
- Vastine naapureiden oikaisuvaatimukseen 20190731

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaos päättää

- merkitä tiedoksi oikaisuvaatimuksen liitteineen
- yhtyä johtavan rakennustarkastajan näkemykseen asiassa ja hylätä oikaisuvaatimuksen

Puheenjohtajan avattua pykälän esittelijä toi ilmi ja jakoi jäsenille iltapäivällä 3.9. rakennusvalvontaan saapuneen lisäyksen oikaisuvaatimukseen. Lisäyksessä vaadittiin, että hakijalle ei anneta lupaa töiden aloittamiseen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta toimenpiteen peruuttamattomuuden vuoksi. Esittelijä totesi, että aloittamisoikeutta voi anoa erillisenä vasta jaoston päätöksen valitusaikana. Näin ollen oikaisuvaatimuksen käsittelyn yhteydessä aloittamisoikeusasiaa ei käsitellä.

Päätös

Rakennusvalvontajaos päätti

- merkitä tiedoksi oikaisuvaatimuksen liitteineen
- yhtyä johtavan rakennustarkastajan näkemykseen asiassa ja hylätä oikaisuvaatimuksen

Tiedoksi

hakija, oikaisuvaatimuksen tekijät

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Rakennusvalvontajaosto, § 19, 12.06.2018

Rakennusvalvontajaosto, § 25, 04.09.2018

Rakennusvalvontajaosto, § 28, 03.09.2019

§ 28

Lausunto korkeimmalle hallinto-oikeudelle valitusluvan ja valituksen johdosta maisematyölupaan 18-40-M

TUUDno-2018-366

Rakennusvalvontajaosto, 12.06.2018, § 19

Valmistelijat / lisätiedot:

Johanna Aho

johanna.aho@tuusula.fi

johtava rakennustarkastaja

Liitteet

1 Päätös 18-0040-M

2 Lupapäätöksen 18-0040-M asemapiirros

3 Oikaisuvaatimus maisematyölupaan Suomen Luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry 2.3.2018

4 Vastine oikaisuvaatimukseen 19.3.2018, H.G.Paloheimo Oy

5 Vastine oikaisuvaatimukseen 19.3.2018, H.G.Paloheimo Oy - Liite 1

6 Tarkastuspöytäkirja Palojoenpuiston liito-oravat 5.4.2017

7 Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry vastine hakijan vastineeseen 26.3.2018

8 Lausunto Palojoenpuiston lahokaviosammaleesiintymistä ja niiden vaikutuksista haettuun maisematyölupaan

9 Lahokaviosammalen esiintyminen ja elinolojen turvaaminen Tuusulan Palojoenpuiston alueelle, 30.05.2018

10 ELY-keskuksen kannanotto hakijan lausuntoon, sähköposti (Salassa pidettävä)

11 ELY-keskuksen kannanotto Environ raporttiin, sähköposti

12 Toimenpidekartta 30.5.2018_uusi rajaus

13 Tuusula Palojoenpuisto liito-oravaselvitys 5.2018 Suomen Luontotieto Oy tark 14.5.

Lupa, mistä on tehty oikaisuvaatimus

Johtava rakennustarkastaja on myöntänyt 14.2.2018 § 44 (lupatunnus 18-0040-R) maisematyöluvan puiden kaatamiselle Paloheimo Oy:lle Jokelaan Virtalantien varteen. Puidenkaataminen kohdistui tiloille RN:ot 3:398, 1:104, 3:133 ja 1:7.

Päätös ja siihen liittyvä hyväksytty asemapiirros on liitteenä. (Päätös 18-0040-M, Lupapäätöksen 18-0040-M asemapiirros)

Oikaisuvaatimus

Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry on tehnyt oikaisuvaatimuksen em. päätöksestä. Luonnonsuojeluliitto esittää maisematyöluvan kumoamista sillä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

perusteella, että päätöksen tietopohja on vahvasti puutteellinen sekä metsätalouskuvioiden puusto- ja kasvillisuustietojen että liito-oravan suojelun kannalta.

Oikaisuvaatimuksessa esitetään mm. seuraavaa:

- Metsäsuunnitelma on puutteellinen niin puustotietojen kuin biotooppitiedonkin osalta. Tämän vuoksi hakkuita ollaan esittämässä kuviolla 618 ja 620 luontotyyppinä uhanalaisiksi luokiteltuihin reheviin korpiin.
- Liito-oravan huomiointi on puutteellinen. Toimenpidealueella on huomattavasti enemmän liito-oravalle elinympäristöksi soveltuvaa metsää kuin mitä alueella tehdyssä liito-oravaselvityksissä on tunnistettu. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen määrittely on ontuvaa. Maisematyöluupa on annettu myös vanhapuustoisimpiin kuuluvan kuvion 618 harvennukseen.

Oikaisuvaatimus on kokonaisuudessaan liitteenä. (Oikaisuvaatimus maisematyöluupaan Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry 2.3.2018)

Hakijan vastine oikaisuvaatimukseen

Hakija katsoo, että oikaisuvaatimuksessa ei ole esitetty laillisia perusteita kumota tai muuttaa myönnettyä maisematyöluupaa milteen osin. Oikaisuvaatimus tulee hylätä.

Vastineessa esitetään mm. seuraavaa:

1. Maisematyöluuvan myöntämisedellytykset

- Oikaisuvaatimusta ei ole perusteltu sillä, että päätös olisi MRL 140 §:n vastainen.
- Kysymys on ainoastaan harvennushakkuista, joiden maisemallinen vaikutus on hyvin vähäinen. On selvää, että toimenpiteistä ei voi aiheutua MRL 140 §:n kiellettyä kaupunki- tai maisemakuvan turmeltumista.
- Asemakaavan mukainen käyttötarkoitus ei metsänhoitotoimenpiteiden vuoksi voi vaikeutua, koska alue on voimassa olevassa asemakaavassa varattu lähes kokonaan teollisuusalueeksi.
- Oikaisuvaatimuksessa esitetyt kuvat 618 ja 620 sijoittuvat suurelta osin viimeisimmän asemakaavaehdotuksen 23.3.2016 mukaiselle mal-varauksen alueelle eli alueelle johon on tarkoitus toteuttaa useita metrejä korkea meluvalli. Muilta osin kuvat sijoittuisivat asemakaavaehdotuksen mukaisille T, AK, Y ja katualueille. Harvennushakkuista ei siten voi aiheutua MRL 140 §:ssä kiellettyä asemakaavan mukaisen käytön estymistä tai huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle.

2. Luonnonsuojelulain huomioon ottaminen maisematyöluuvassa

- Oikaisuvaatimuksen väite luontoselvitysten riittämättömyydestä liittyy MRL 9 §:n kautta kaavoitukselle asetettuihin oikeudellisiin edellytyksiin. Sen sijaan yksittäisen lupahakemuksen, kuten esimerkiksi maisematyöluuvan epääminen luonnonsuojelusäännösten perusteella on mahdollista vain silloin, kun suojelusta on olemassa lainvoimainen päätös tai kun kyseinen metsänhakuutoimenpide on suoraan lain nojalla kielletty.
- Eläin- ja kasvilajien rauhoittaminen ei lähtökohtaisesti luonnonsuojelulain 48 §:n mukaan estä alueiden käyttämistä muun muassa maa- ja metsätalouteen tai rakennustoimintaan.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- Luonnonsuojelulain rauhoitussäännöksiin perustuva maisematyöluvan epääminen kokonaan tai osittain voi perustua vain erityisiin suojelusäännöksiin.
- Edellä olevaan viitaten luontoselvitysten riittävyys tai riittämättömyys ei sinänsä ole mahdollinen maisematyöluvan epäämisperuste.
- Alueen asemakaavan muutostyön yhteydessä on tehty neljä erillistä luontoselvitystä. Kaksi näistä on maanomistajan tilaamia ja kaksi Tuusulan kunnan tilaamia.
- Väite, että luontoselvitykset ovat puutteellisia, on siis selvästi perusteeton ja kokonaan virheellinen. Hakemusta on muutettu ja tarkistettu luontoarvoihin perustuen viranomaislausuntojen pohjalta.
- Suojellut luontotyytit on määritelty LSL 29 §:n 1. momentin 9-kohtaisessa listassa. Oikaisuvaatimuksessa mainitut "rehevät korvet" eivät kuulu tämän lainkohdan nojalla suojeltuihin luontotyyppisiin.
- On huomattava, että edes alueen määrittely liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikaksi ei sellaisenaan estä metsänhoitotoimenpiteitä. (viittaus KHO 2003:38)
- Tuusulan kunnan tilaamassa viitasammakko- ja liito-oravaselvityksessä ei ole havaittu liito-oravia.

3. Yhteenveto

- Muutimme alkuperäistä metsäsuunnitelmaa useita kertoja ympäristötoimen toivomin tavoin, vaikka liito-oravan suojelua koskevat luonnonsuojelulain säännökset eivät olisi olleet esteenä toteuttaa alkuperäistä hakkuusuunnitelmaa.
- Myönnetyn maisematyöluvan mukaiset harvennushakkuut ovat tosiasiaa mitä parhaita ympäristön- ja maisemanhoitoa tulevalle asuinalueella sekä normaalia metsänhoitoa.
- Harvennushakkuut vain parantavat alueen nykyisen umpitiheän ja risumaisen metsän virkistyskäyttömahdollisuuksia.

Hakija täydensi vastinettaan 23.4.2018 sähköpostitse Tuusulan Palojoenpuiston alueen liito-oravaselvitys 2018 –dokumentilla. Tähän selvitykseen ei katsottu tarpeelliseksi enää pyytää oikaisuvaatimuksen tekijältä kommentteja.

Hakijan antama vastine sekä täydennys vastineeseen ovat kokonaisuudessaan oikaisuvaatimuksen liitteenä. (Vastine oikaisuvaatimukseen 19.3.2018 H.G.Paloheimo Oy, Tuusula Palojoen liito-oravaselvitys 4.2018 Suomen luontotieto Oy)

Asian selvittämisen eteneminen:

Oikaisuvaatimuksessa on esitetty kaksi perustelua, joiden osalta asian selvittäminen on edennyt seuraavasti:

Liito-oravan puutteellinen huomioiminen:

Rakennustarkastaja on oikaisuvaatimuksen tultua vireille pyytänyt Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen kehotuksesta ELY-keskukselta kannanottoa siihen onko lupakäsittelyn yhteydessä otettu huomioon liito-oravien elinolosuhteita riittävästi huomioon. ELY-keskus toimii valvovana viranomaisena luonnonsuojelulain osalta.

ELY-keskus on todennut sähköpostitse, että ELY-keskuksella ei ole tiedossa Palojoenpuiston alueelta muita liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoja kuin mitä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen laatimaan tarkastuspöytäkirjaan on merkitty. ELY-keskus toteaa myös, että liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

hävittämisestä koskeva luonnonsuojelulain 49.1§:n mukainen kieltö on voimassa maisematyöluvasta riippumatta. Mikäli luvan voimassaoloaikana ilmenisi uutta tietoa liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoista alueella, voi ELY-keskus tarvittaessa kieltää luonnonsuojelulain 57 §:n nojalla luvan toimeenpanon.

Palojoenpuiston liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, tarkastuspöytäkirja 5.4.2017 on liitteenä. (Tarkastuspöytäkirja Palojoenpuiston liito-oravat 5.4.2017)

Oikaisuvaatimuksen tekijälle, Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry:lle, annettiin vielä mahdollisuus tulla hallintomenettelylain mukaisesti kuulluksi hakijan antaman vastineen johdosta. Tässä oikaisuvaatimuksen tekijän antamassa vastineessa todettiin mm., että oikaisupyynnön perusteena on myös päätöksen syntyminen virheellisessä järjestyksessä, toisin sanoen päätöksen perustuminen osittain luvan hakijan toimittamaan virheelliseen ja puutteelliseen tietoon, ajantasaiset liito-oravatiedot puuttuvat ja aiemmat luontoselvitykset on siivutettu. Tämä vastine saatiin 26.3.2018. Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry jättämä näkemys on liitteenä. (Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry vastine hakijan vastineeseen 26.3.2018)

Hakija täydensi jo aiemmin antamaansa vastinettaan 23.4.2018 sähköpostitse Tuusulan Palojoenpuiston alueen liito-oravaselvitys 2018 –dokumentilla. Tämän uuden selvityksen johtopäätöksenä todetaan, että mahdolliset liito-oravalle elinympäristöksi sopivat matsäkuviot on otettu hyvin huomioon eikä metsätaloustoimenpiteitä suunnata lainkaan näille alueille. Metsäinen yhteys alueelle ja sieltä pois tulee säilymään, joten puuston harvennus ei riko ekologisia yhteyksiä eikä estä mahdollisesti alueelle joskus tulevien uusien liito-oravayksilöiden liikkumista laajempien matsäalueiden välillä. Tähän täydennykseen ei enää pyydetty oikaisuvaatimuksen tekijältä vastinetta. Tämä selvitys on liitteenä. (Tuusula Palojoen liito-oravaselvitys4.2018 Suomen Luontotieto Oy)

Metsäsuunnitelmien puutteellisuus:

Sähköpostitse saapui 2.5.2018 Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen ja rakennusvalvontaan yksityisen luontoharrastajan sähköpostiviesti, jossa ilmoitettiin alueelta löytyneen lisää lahojaviosammaleesiintymiä. Nämä uudet löydökset sijoittuvat vanhojen löydösten eteläpuolelle sekä Virtalantien pohjoispuolelle purouoman läheisyyteen. Tämän johdosta Tuusulan kunnan konsultti kartoitti alueen uudelleen tämän lajin osalta. Ensimmäinen konsultin tekemä kartoitus osoitti, että ainakin yksi uusista havainnoista osui maisematyöluvassa hyväksytyyn toimenpidealueeseen. Tämän johdosta jhtava rakennustarkastaja oli sähköpostitse yhteydessä hakijaan. Ympäristösuunnittelu Environ (myöhemmin Enviro) konsultti toimitti tarkemman havaintokartan, jonka johtava rakennustarkastaja toimitti taas hakijalle tiedoksi. Hakijan edustaja, Suomen Luontotieto Oy, antoi tämän kartan pohjalta lausunnon. Tässä lausunnossa on todettu mm., että alueen metsä ei ole vanhaa vaan vasta 1960-luvulla loppuneen savenoton ja teollisen toiminnan jälkeen kasvanutta. Alueella on paikoin lahoppuuta, koska maanomistaja ei ole suorittanut alueella toistaiseksi hakkuita. Johtopäätöksenä lausunnossa todetaan, että alueelle suunniteltu harvennushakkuu ei ulotu kuvioiden 601, 604 raja, 614 ja 616 alueille, joten niiden alueiden olosuhteet eivät muutu millään lailla nykyisestä. Keväällä 2018 ilmoitetut

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

lahokaviosammalhavainnot kuviolla 616 otetaan jatkossa huomioon tulevissa metsänkäsittelytoimissa siten, että havaintopaikkojen ympärille jätetään harventamaton noin 20 metrin levyinen vyöhyke.

On myös huomioitava, että maisematyöluvan mukaan alueella ei tehdä lainkaan avohakkuita ja aluetta harvennetaan varovaisuutta ja puistometsäperiaatetta noudattaen. Lausunto on kokonaisuudessaan liitteenä. (Lausunto Palojoenpuiston lahokaviosammaleesiintymistä ja niiden vaikutuksista alueelle haettuun maisematyöluvaan)

Hakijan antaman edellä mainitun lausunnon jälkeen toimitettiin kunnan tilaaman selvityksen raportti rakennusvalvontaan. Raportti lähetettiin kommentoitavaksi niin hakijalle kuin ELY-keskuksellekin, jolle lähetettiin myös hakijan antama Suomen Luontotieto Oy:n lausunto. Molempien konsulttien raporteista käy ilmi, että lahokaviosammal on Suomessa rauhoitettu, äärimmäisen uhanalainen laji (CR), lisäksi se on erityisesti suojeltava ja EU:n luontodirektiivin liitteen II laji. Uhanalaiset lajit voidaan määrittää luonnonsuojelulain (jäljempänä LSL) asetuksella erityisesti suojeltaviksi lajeiksi, jonka esiintymispaikan hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Kielto astuu voimaan ELY-keskuksen rajauspäätöksen jälkeen. Toistaiseksi ELY-keskus ei ole tehnyt rajauksia liittyen lahokaviosammalen esiintymiseen. Environ toimittama raportti ja uusien lahokaviosammaleesiintymien sijaintikartta ovat liitteenä. (Lahokaviosammaleen esiintyminen ja elinolojen turvaaminen Tuusulan Palojoenpuiston alueella 30.05.2018)

ELY-keskus on todennut Environ tekemään selvitykseen sekä hakijan edustajan antamaan lausuntoon seuraavasti:

Sähköpostit 30.5.2018

"ELY-keskus katsoo, että suunniteltuja harvennushakkuita tulee rajoittaa kuvioilla 602, 603 ja 618 siten, että lahokaviosammal selvityksessä esitetyt rajaukset (havaintopaikat suoja-alueineen) jätetään kokonaan metsänhoitotoimenpiteiden ulkopuolelle. Harvennushakkuut edellä mainituilla kuvioilla vaarantavat ELY-keskuksen näkemyksen mukaan luonnonsuojelulain nojalla rauhoitetun (LSL 42 §) ja erityisesti suojeltavan (LSL 47 §) lahokaviosammalen esiintymispaikkojen säilymisen. Muiden kuvioiden osalta hakkuut eivät ole ristiriidassa luonnonsuojelulain kanssa. Ennen hakkuiden suorittamista on tarpeen merkitä selvästi säilytettävät alueet maastoon."

"ELY-keskuksen käsityksen mukaan Environ laatima selvitys lahokaviosammalen esiintymisestä ja esiintymispaikkojen turvaamisesta Palojoenpuiston alueella on laadittu perusteellisesti ja asiantuntevasti. Tekijä on osoittanut asiantuntemusta lajin selvittämisestä muissakin hankkeissa, mm. Espoon kaavahankkeissa. Selvityksessä tehdyt johtopäätökset ja kasvupaikkojen rajaukset suojavyöhykkeineen vastaavat ELY-keskuksen käsitystä lahokaviosammalen elinympäristövaatimuksista ja siitä kuinka laajoja suojelurajauksien on vähintään oltava. Suomen Luontotieto Oy:n selvityksessä kasvupaikkojen ympärille säilytettäväksi esitettyä 20 metrin suojavyöhykettä ei voi pitää riittävänä, kun huomioidaan lajin riippuvaisuus mm. lahopuujatkumosta ja kosteasta pienilmastosta."

Molemmat sähköpostit ovat liitteenä. (ELY-keskuksen kannanotto hakijan lausuntoon, sähköposti; ELY-keskuksen kannanotto Environ raporttiin, sähköposti)

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

ELY-keskuksen kannanoton jälkeen hakija esitti uuden toimenpiderajauksen ELY-keskuksen lausuntoon perustuen. Tässä uudessa toimenpidekuviokartassa käsiteltävän alueen ulkopuolelle on rajattu mahdollisimman tarkasti (sillä tarkkuudella, jonka tämä metsätalousohjelma mahdollistaa) juuri ne alueet, joita Environ raportissa on esitetty lahokaviosammaleen suoja-alueiksi. Suurin muutos toimenpiderajaukseen on kuviolla 618. Tämä toimenpiderajauskartta on liitteenä. (Toimenpidekartta 30.5.2018 uusi rajaus)

Samassa yhteydessä hakija on esittänyt tavoitteen, että ympäristöviranomaisten kanssa yhteistyössä voitaisiin jo tulevana kesänä maastossa täsmentää ne aluerajaukset, jotka jätetään metsänhoitotoimenpiteiden ulkopuolelle. Näin ollen maisematyöluvan hyväksyminen muutetussa muodossaan ei millään tavoin voi vaikeuttaa luonnonsuojelun toteuttamista eikä ole ristiriidassa LSL:n säännösten kanssa.

Esittelijän kannanotto

Toimenpidealue sijoittuu kahden asemakaavan alueelle. Suurin osa toimenpidealueesta on asemakaavan mukaista teollisuusrakennusten korttelialuetta, pieni osa sijoittuu asemakaavan mukaiselle maa- ja metsätalousalueelle. Aluetta ollaan muuttamassa asuinalueeksi. Uusi kaavaluonnos on laadittu, mutta asemaakaavan muutosta ei ole vielä hyväksytty. Alue on asetettu MRL 53 §:n mukaiseen rakennuskieltoon. Maisemaa muuttavat toimenpiteet ovat luvanvaraisia siten kuin MRL 128 §:ssä säädetään. Näin ollen puidenkaatamiselle on tarvittu maisematyöluva.

Maisematyöluvan vireilletulosta on ilmoitettu MRL 133 §:n mukaisesti. Koska puidenkaatoalue on laaja ja naapureita useita, hankkeen vireilletulosta kuulutettiin paikallislehdessä MRA 65 §:n mukaisesti ennen päätöksen tekemistä. Määräaikaan mennessä ei tullut yhtään huomautusta.

MRL 133 §:n kolme momentin mukaan: "Jos rakennuslupaa haetaan luonnonsuojelulain mukaiselle asetuksella tarkemmin säädettyä luonnonsuojelun kannalta merkittävälle alueelle tai alueelle, joka maakuntakaavassa on varattu virkistys- tai suojelualueeksi, hakemuksesta on pyydettävä alueellisen ympäristökeskuksen lausunto." Koska hanke ei sijoitu luonnonsuojelulain mukaiselle alueelle eikä maakuntakaavan virkistysalueelle, hankkeesta ei ole pyydetty alueellisen ympäristökeskuksen, ELY-keskuksen, lausuntoa.

Maisematyöluvan edellytykset kyseisen hankkeen osalta ovat MRL 140 §:n 2 momentissa. Sen mukaan: "Lupa voidaan myöntää, jollei toimenpide tuota huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle taikka turmele kaupunki- tai maisemakuvaa."

Alue ei ole miltään osin suojeltu luonnonsuojelulain mukaisesti. Myöskään metsälain mukaisia suojelualueita ei hankkeeseen sijoitu. Maisematyöluvan myöntämisedellytykset ratkaistaan edellä mainitun maankäyttö- ja rakennuslain 140 §:n mukaisesti.

Hankkeesta on lupakäsittelyn yhteydessä pyydetty sekä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen että Tuusulan kaavoituksen lausunnot. Hakija muutti sekä kuviokarttaa että kuviokirjaa ympäristökeskuksen lausunnossa esiin tuomilla seikoilla. Suoja-alueita laajennettiin ja kaadettavan puuston määrää vähennettiin. Muutetun

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

suunnitelman mukaan kaadettavien puitten määrä on noin 30 % olevasta puustosta. Toisin sanoen mistään avohakkuusta ei ole kyse millään kuviolla. Alue soveltuu hakkuutöiden jälkeen hyvin virkistysalueeksi siihen saakka kunnes asemakaavamuutos tehdään ja asemakaavaa ryhdytään toteuttamaan. Kyse on siis lähinnä metsänhoidollisista toimenpiteistä.

Oikaisuvaatimuksessa on erikseen mainittu kuviot 218 ja 220. Kuviokirjaan on merkitty, että kuviolla 218 on havaittu liito-oravia ja että isot haavat ja isot kuuset jätetään kaatamatta. Kuviolla 220 on maininta, että osa kuviosta on suojaviheraluetta. Kuvioiden hakkuusuunnitelmat on korjattu ympäristökeskuksen näkemyksen mukaisiksi.

Alueelta on tehty useita luontoselvityksiä, viimeisin valmistui 31.10.2017. Tämä on otettu huomioon hakkuusuunnitelmassa. Ympäristökeskuksen luontoasiantuntija eikä kaavoittaja kumpikaan ole esittänyt, että luontoselvitykset olisivat olleet vielä puutteelliset. MRL:n 140 §:n mukaan luontoselvitysten riittävyys tai riittämättömyys eivät ole mahdollisia luvan hylkäämisperusteita.

ELY-keskukselta on, luonnonsuojelulakia valvovana viranomaisena, pyydetty oikaisuvaatimuksen vireille tultua kannanotto siihen onko lupakäsittelyn yhteydessä otettu huomioon liito-oravien elinolosuhteita riittävästi. Saadun sähköpostin mukaan näin on ollut.

Oikaisuvaatimuksen valmistelun aikana on alueella tehty uusia lahokaviosammalhavaintoja. Tämän johdosta on kunta teettänyt selvityksen alueen lahokaviosammalsiintymistä. Tästä raportista on pyydetty niin hakijan kuin ELY-keskuksenkin näkemys. Näiden kuulemisten jälkeen hakija on toimittanut uuden toimenpiderajauskartan, jossa tämän uuden lahokaviosammalselvityksen mukaiset havaintoalueet suojavyöhykkeineen on rajattu pois toimenpidealueelta. Hakija on myös esittänyt toiveen yhteistyössä ympäristöviranomaisen kanssa jo tulevana kesänä maastossa täsmentää ne aluerajaukset, jotka jätetään metsänhoitotoimenpiteiden ulkopuolelle. Näin ollen maisematyöluvan hyväksyminen muutetussa muodossaan ei millään tavoin voisi vaikeuttaa luonnonsuojelun toteuttamista eikä ole ristiriidassa LSL:n säännösten kanssa.

Koska hakkuut ovat suhteellisen vähäisiä, ei esitettyjen toimenpiteiden voida katsoa tuottavan huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle eikä toimenpiteillä katsota turmeltavan kaupunki- tai maisemakuvaa. Myös liito-oraville jää ilmeisesti riittävästi puustoa ja valmistelun yhteydessä esille tulleet uudet lahokaviosammalsiintymät on uudessa toimenpidealuerajauksessa otettu tehdyn selvityksen mukaisesti huomioon.

Yhteenvetona esittelijä esittää, että oikaisuvaatimuksessa ei ole sellaisia seikkoja, joiden johdosta lupa tulisi kokonaan evätä. Sen sijaan oikaisuvaatimuksen valmistelun yhteydessä esille tulleet uudet luontoarvot huomioidaan muuttamalla lupapäätöstä hallintolain (434/2003) 50 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella.

Hallintolaki (434/2003) 50 §

Asiavirheen korjaaminen

Viranomaisen voi poistaa virheellisen päätöksen ja ratkaista asian uudelleen, jos

- 1. päätös perustuu selvästi virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen*
- 2. päätös perustuu ilmeisen väärän lain soveltamiseen*

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

3. päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirhe tai

4. asiaan on tullut sellaista uutta selvitystä, joka voi olennaisesti vaikuttaa päätökseen. Päätös voidaan korjata 1 momentin 1-3 kohdassa tarkoiteussa tilanteessa asianosaisen eduksi tai vahingoksi. Päätöksen korjaaminen asianosaisen vahingoksi edellyttää, että asianosainen suostuu päätöksen korjaamiseen. Asianosaisen suostumusta ei kuitenkaan tarvita, jos virhe on ilmeinen ja se on aiheutunut asianosaisen omasta menettelystä. Päätös voidaan korjata 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa ainoastaan asianosaisen eduksi.

Lisätietoja: johtava rakennustarkastaja 0403143592

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaosto päättää

- hylätä oikaisuvaatimuksen yllä olevin perustein
- pysyttää voimassa johtavan rakennustarkastajan 14.2.2018 § 44 antaman maisematyöluvan seuraavin muutoksin:
 - hyväksytään uusi hakijan esittämä toimenpiderajaus ja edellytetään, että lupahankkeelle lupapisteessä liitetään uusi asemapiirros, joka on toimenpiderajauksen mukainen
- katsoa, että oikaisuvaatimus on aiheeton.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Rakennusvalvontajaosto, 04.09.2018, § 25

Valmistelijat / lisätiedot:

Johanna Aho
johanna.aho@tuusula.fi
johtava rakennustarkastaja

Liitteet

- 1 Luonnonsuojeluliiton valitus Helsingin hallinto-oikeuteen
- 2 Luonnonsuojeluliiton valitus Helsingin hallinto-oikeuteen, liitteet

Helsingin hallinto-oikeus pyytää Tuusulan rakennusvalvontajaostolta lausuntoa koskien jaoston tekemään päätökseen (12.6.2018, TUUDno-2018-366, § 19) tullutta valitusta. Valituksen on jättänyt Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry ja valituksessa pyydetään kumoamaan päätös osittain ja palauttamaan myönnetty maisematyöluva uudelleen käsiteltäväksi sekä asettaa valituksessa esitetyt kohteet toimenpidekieltoon sen ajaksi kun muutoksenhakua käsitellään.

Valmistelijan saaman tiedon mukaan Helsingin hallinto-oikeus ei ole asettanut täytäntöönpanokieltoa toimenpiteelle. Valituksen liitteeksi on Suomen luonnonsuojeluliitto Tuusulan yhdistys ry liittänyt luontokartoittajan heinäkuussa 2018 tekemän lausunnon, jossa on arvioitu metsähavaintojen perusteella missä määrin alueelle aiemmin tehdyt luontoselvitykset ja Tuusulan

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

rakennusvalvontajaoston 12.6.2018 tekemän alueelle hakkuita sallivan maisematyölupapäätöksen pohjana toimineet muut suunnitelmat, kuten alueen hakkuusuunnitelma, pitävät yhtä maastossa havaittavien metsikkö- ja muiden elinympäristökuvioiden kanssa. Valituksen sisältö kokonaisuudessaan ilmenee liitteenä olevasta valituskirjelmästä.

Valituksen yhteydessä on esitetty jälleen uusia luontoselvityksiä, joita rakennusvalvontajaostolla ei ole voinut olla käytettävissä päätöksenteossa. Tämä valituksen liitteenä oleva selvitys on tehty rakennusvalvontajaoston päätöksen jälkeen 15.7.2018. Rakennusvalvontajaosto toteaa, että MRL 140 §:n 2 momentin mukaiset maisematyöluvan edellytykset ovat lupaharkinnassa täyttyneet. Rakennusvalvontajaosto toteaa, että mikäli alueella todetaan luvan myöntämisen jälkeen luontoarvoja, joita tulisi suojella, voi ELY-keskus tarvittaessa kieltää luonnonsuojelulain 57 §:n nojalla näiltä osin myönnetyn luvan toimeenpanon. Näin ollen rakennusvalvontajaosto ei katso tarpeelliseksi sitä, että lupa tulisi kumota ja palauttaa uudelleen käsittelyyn.

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaosto päättää antaa Helsingin hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon:

- Tuusulan rakennusvalvontajaosto on pohjannut päätöksensä (12.6.2018, TUUDno-2018-366 § 19) sen hetkiseen aineistoon. Tämä päätöksen pohjana ollut aineisto ei ole antanut aihetta epäillä tehtyjä luontoselvityksiä tai luvassa hyväksytyin toimenpidekartan ja tehtyjen luontoselvitysten mahdollisia ristiriitaisuuksia. Näin ollen rakennusvalvontajaosto toistaa aiemmin tekemänsä päätöksen perustelut ja toteaa, että rakennusvalvontajaoston päätös (12.6.2018, TUUDno-2018-366 § 19) tulee pysyttää voimassa.
- Valituksen käsittelyssä ei tule ottaa huomioon rakennusvalvontajaoston päätöksen jälkeen esitettyjä uusia luontoselvityksiä. Mikäli luontoarvot tulisi säilyttää, voi ELY-keskus tarvittaessa kieltää luonnonsuojelulain 57 §:n nojalla näiltä osin rakennusvalvontajaoston myöntämän luvan toimeenpanon.

Liitteet:

- Suomen luonnonsuojeluliiton Tuusulan yhdistys ry:n valitus (pvm. 16.7.2018) liitteineen

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Rakennusvalvontajaosto, 03.09.2019, § 28

Valmistelija / lisätiedot:
Johanna Aho
johanna.aho@tuusula.fi
johtava rakennustarkastaja

Liitteet

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

1 Rakennusvalvontajaoston päätös § 19 Asemapiirros 30.5.2018

Lausuntopyyntö

Korkein hallinto-oikeus pyytää rakennusvalvontajaoston lausuntoa lisäajan puitteissa 4.9.2019 mennessä H.G.Paloheimo Oy:n valituslupahakemuksesta ja valituksesta liittyen yhtiön hakemaan maisematyölupaan.

Aiemmat vaiheet

Johtava rakennustarkastaja myönsi päätöksellään 14.2.2018 § 44 H.G.Paloheimo Oy:lle luvan puiden kaatamiseen Jokelassa Virtalantien varressa kiinteistöillä RN:ot 3:398, 1:104, 3:133 ja 1:7.

Rakennusvalvontajaosto on hylännyt päätöksellään 12.6.2018 § 19 Suomen luonnonsuojeluliiton Tuusulan yhdistys ry:n oikaisuvaatimuksen.

Rakennusvalvontajaosto on hallintolain 50 §:n mukaisena asiavirheen korjaamisena muuttanut maisematyölupaa hyväksymällä uuden toimenpiderajauksen, jossa esille tulleet uudet lahkaviosammalesiintymät on uudessa toimenpiderajauksessa otettu huomioon. Päätöksessä on edellytetty, että uusi asemapiirros liitetään lupahankkeelle.

Hallinto-oikeus on päätöksellään 5.3.2019 nro 19/0136/5 kumonnut päätöksen valituksenalaisilta osin hakkuukuvioiden 618, 619 ja 620 osalta ja palauttanut asian näiltä osin Tuusulan rakennusvalvontajaostolle uudelleen käsiteltäväksi. Muilta osin maisematyöluvan voimassaoloaika on pidennetty päättymään kolmen vuoden kuluttua hallinto-oikeuden päätöksen antopäivästä.

Hallinto-oikeuden ratkaisun perusteluja

Hallinto-oikeus on katsonut, että valituksenalainen maisematyölupapäätös perustuu sinänsä riittäviin selvityksiin alueen luontoarvoista. Hallinto-oikeus kuitenkin toteaa, että maisematyölupaa harkittaessa tulee ottaa huomioon tilanteen rauhoittaminen ympäristöä muuttavilta toimenpiteiltä kaavan laatimisen ajaksi. Tässä tilanteessa lupaedellytyksiä arvioidaan lähtien kaavoituksen tavoitteista ja ottaen huomioon myös maankäyttö- ja rakennuslain kaavan laatimista koskevat oikeusohjeet. Hallinto-oikeus toteaa, että viranomainen ei ole lupaharkinnassa ottanut huomioon voimassa olevaa Jokelan osayleiskaavaa. Kun otetaan huomioon hallintolainkäyttölain 33 § ja se, että osayleiskaavan merkitys asiassa on noussut esiin vasta hallinto-oikeudessa viran puolesta, on asia valituksenalaisilta osin kumottava ja palautettava Tuusulan kuntaan toimivaltaiselle viranomaiselle lupaedellytysten arvioimiseksi myös alueella voimassa olevan osayleiskaavaratkaisun perusteella.

Valituslupahakemus ja valitus

H.G.Paloheimo Oy hakee valitusluvan myöntämistä ja vaatii, että hallinto-oikeuden päätös kumotaan siltä osin, kun siinä on kumottu yhtiön hakema maisematyölupa kuvioiden 618, 619 ja 620 osalta ja pysytetään voimassa maisematyölupa niin myönnettynä, kuin se on Tuusulan kunnan rakennusvalvontajaoston oikaisuvaatimus päätöksessä muotoiltu. Toissijaisesti vaaditaan, että hallinto-oikeuden päätöstä muutetaan siten, että kuvioiden 618, 619 ja 620 kohdalta kumotaan maisematyölupa vain niiltä osiltaan, kun kuviot sijaitsevat yleiskaavan mukaisilla EV tai VL -alueilla.

Valituslupahakemusta ja valitusta on perusteltu kumpaakin pitkälti samoilla oikeudellisilla seikoilla:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Hallinto-oikeus on osittain päätöksen kumotessaan perustellut tiettyjen metsänhoitokuvioiden palauttamista uudelleen käsiteltäväksi lautakunnassa sillä, että lupaharkinnassa ei ole otettu huomioon Jokelan alueen vuonna 2006 hyväksyttyä ja vuonna 2008 lainvoimaistunutta osayleiskaavaa. Lupa-asiassa on kuitenkin tutkittu maisematyöluvan myöntämisedellytysten olemassaolo perustuen voimassa olevaan asemakaavaan ja sellaiseen asemakaavan muutokseen, joka on edennyt jo kaavaehdotusvaiheeseen. Tällöin ei valitusluvan hakijan mielestä kaavahierarkian perusteella voimassa olevalle yleiskaavalle voida antaa ratkaisevaa merkitystä arvioitaessa maisematyöluvan myöntämisedellytyksiä, kun yleiskaava ei ole voimassa asemakaava-alueella. Näin varsinkin silloin, kun hallinto-oikeus on aineellisesti ottaen todennut maisematyölupapäätöksen perustuneen riittäviin selvityksiin alueen luontoarvoista. Asiaan on tärkeä saada korkeimman hallinto-oikeuden kannanotto oikeuskäytännön yhtenäisyyden varmistamiseksi.

Toinen kysymys, joka valitusluvan hakijan mielestä vaatii oikeuskäytäntöä ohjaavaa ratkaisua korkeimmalta hallinto-oikeudelta on se, voidaanko yleiskaavaan vedoten kumota maisematyöluva sellaisilta alueilta, joiden osalta osayleiskaavamääräysten mukaan ei edes edellytetä maisematyöluvan hakemista. Asiaan on tärkeä saada korkeimman hallinto-oikeuden linjaus, ettei maisematyölupaa voida kumota yleiskaavan perusteella alueilta, joille ei saman yleiskaavan mukaan edes ole tarpeen hakea maisematyölupaa. Valitusluvan myöntämisperusteena hakijan mukaan tässä täyttyy oikeuskäytännön yhtenäisyyden vaatimuksen lisäksi ns. ilmeisen virheen vaatimus.

Ilmeisenä virheenä hakija pitää lisäksi sitä, että hallinto-oikeus ei ole ratkaisussaan millään tavoin perustellut sitä, miten maisematyöluva voisi MRL 140 § 1. mom. mukaisesti vaikeuttaa alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Näin etenkin tilanteessa, jossa valittaja ei ole hallinto-oikeudessa vedonnut yleiskaavan vastaisuuteen, vaan tuomioistuin on viran puolesta oma-aloitteisesti etsinyt osittaisen maisematyöluvan kumoamisen perusteeksi yleiskaavan. Hakija katsoo, että tilanteessa, jossa toisaalta maisematyöluvan perustana olleet selvitykset on nimenomaisesti todettu riittäviksi ja luvan myöntäminen voimassa olevan asemakaavan ja vireillä olevan asemakaavan muutoksen mukaisiksi, ei palauttamista voida perustella hallinto-oikeuden tapaan sillä, että alue tulee rauhoittaa "ympäristöä muuttavilta toimenpiteiltä" kaavan laatimisen ajaksi. Epäselväksi hakijan mukaan jää tällöin erityisesti se, mitä laadittavaa kaavaa hallinto-oikeus tässä yhteydessä tarkoittaa, kun asemakaavan muutos on edennyt jo ehdotusvaiheeseen.

Rakennusvalvontajaoston lausunto

Rakennusvalvontajaosto puoltaa valitusluvan myöntämistä ja valituksen hyväksymistä. Hallinto-oikeuden ratkaisu ja sen tueksi asiassa esittämät perustelut ovat herättäneet runsaasti kysymyksiä myös Tuusulan rakennusvalvontajaostossa ja rakennusvalvonnassa. On tärkeä saada korkeimman hallinto-oikeuden kanta valituslupahakemuksessa ja valituksessa esiin nostettuihin kysymyksiin. Oikeuskäytännön yhtenäisyyden ja päätöksenteossa tapahtuneen ilmeisen virheen vaatimukset puoltavat valitusluvan myöntämistä ja valituksen menestymistä.

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Rakennusvalvontajaosto päättää

- merkitä tiedoksi hallinto-oikeuden päätöksen 5.3.2019 nro 19/0136/5
- merkitä tiedoksi H.G.Paloheimo Oy:n valituslupahakemuksen ja valituksen
- antaa perusteluosan mukaisen lausunnon korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Päätös

Rakennusvalvontajaosto päätti

- merkitä tiedoksi hallinto-oikeuden päätöksen 5.3.2019 nro 19/0136/5
- merkitä tiedoksi H.G.Paloheimo Oy:n valituslupahakemuksen ja valituksen
- antaa perusteluosan mukaisen lausunnon korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Tiedoksi

Korkein hallinto-oikeus, hakija

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Rakennusvalvontajaosto, § 29, 12.12.2017
Rakennusvalvontajaosto, § 9, 06.03.2018
Rakennusvalvontajaosto, § 19, 07.05.2019
Rakennusvalvontajaosto, § 29, 03.09.2019

§ 29

Caruna Oy, ratkaisupyyntö rakennusvalvontajaostolle

TUUDno-2017-1179

Rakennusvalvontajaosto, 12.12.2017, § 29

Valmistelijat / lisätiedot:
Kaisa Seuna

Liitteet

- 1 Caruna ratkaisupyyntö liitteineen
(Salassa pidettävä)
- 2 Vastine Carunan ratkaisupyyntöön, Juhola
(Salassa pidettävä)
- 3 Juholan vastineen liitteet

Asian tausta

Caruna Oy ja Tuusulan kunta ovat solmineet sijoitussopimuksen uuden sähköjohdon ja jakokaapin sijoittamisesta katualueelle Kurjentielle. Töiden suorittamiseksi Caruna Oy on hakenut kunnalta katulupaa. Kunta on katuluvassa (Liite 1) määrännyt, että asennuksessa on noudatettava kaivutyöohjetta (Liite 2). Ohje edellyttää, että kaapelit on sijoitettava suojaputkeen. Caruna Oy on saattanut määräyksen lainmukaisuuden Tuusulan kunnan rakennusvalvontaviranomaisen eli rakennusvalvontajaoston ratkaistavaksi, (Liite 3).

Ratkaisupyynnön hakija

Caruna Oy

Päätös, josta ratkaisua vaaditaan ja oikeus saada asiansa käsitellyksi:

Katulupaan LP-858-2017-01023 liittyvä ehto noudattaa kaivutyöohjeen määräystä "Kaivantoon asennettavat sähkö- ja telekaapelit on aina suojattava vähintään suojaputkella ja merkittävä merkkinauhalla."

Ratkaisupyynnön keskeinen sisältö:

Vaatimukset:

1. Kunnan katuluvassa antama putkitusmääräys poistetaan lakiin perustumattomana
2. Katuluvan voimassaoloaika pidennetään siten, että hakijalla on rakennusvalvontaviranomaisen päätöksen lainvoimaiseksi tulon jälkeen riittävästi aikaa toteuttaa ilmoituksensa mukainen toimenpide.

Hakija on esittänyt perusteluinaan seuraavaa:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

1. Kunnan antama putkitusmääräys ei perustu lakiin (putkitusmääräys ei ole Kunnossapitolain 14 a §:n 3 momentin tarkoittama työn suorittamista koskeva määräys).
2. Kunnalla ei ole toimivaltaa antaa kaapeleiden teknisiä ominaisuuksia koskevia määräyksiä
3. Putkitusmääräys ei ole Kunnossapitolain 14 a §:n 3 momentin tarkoittamalla tavalla tarpeellinen
4. Suojaputkitus heikentää sähköverkon toimivuutta, ei ole taloudellinen ja on kunnan katurakenteen kannalta heikompi ratkaisu

Vaatus liitteineen on liitteenä.

Yhdyskuntatekniikan päällikön Petri Juholan vastine ratkaisupyyntöön

Johtava rakennustarkastaja on pyytänyt Tuusulan kuntakehityksen- ja tekniikan toimialan yhdyskuntatekniikalta vastineen. Vastine liitteineen on luettavissa kokonaisuudessaan esityslistan liiteosiosta. Ohessa on selostettu vastineen keskeinen sisältö:

Sijainti ja olosuhteet

Kysymyksessä on 1 kv voimakaapeli, jolla jaetaan sähköä Kurjentien pientalojen 29-35 sähköliittymiin. Kaapeli asennetaan 70 cm:n syvyyteen katuluvan liitekarttojen osoittamaan paikkaan uuden ja vanhan jakokaapin väliin (Liite 4). Kaapeli sijoittuu kapeaan ojan ja ajoradan väliseen johtokäytävään. Samassa johtokäytävässä ovat myös vesijohto, jätevesiviemäri ja telekaapeli. Johtokäytävän leveys on noin 1,5.

Kurjentie on vanha tonttikatu, jota on saneerattu viimeksi 1990-luvun alussa (liite 5). Kaavan mukaisen katu-alueen leveys on 16 m, josta ajoradan osuus on 6 m. Ajoradan pohjoispuolella olevan kevyen liikenteen väylän osuus on 3,75 m. Katualueen reunoilla kiinteistöihin rajoittuen on molemmin puolin viherkaistat. Eteläpuoleisella noin 3,5 m leveällä viherkaistalla on avo-oja, pohjoispuolella ojapainanne. Vesijohto (Æ 150 VRA) ja jätevesiviemäri (Æ 300 B) samoin kuin kunnan valosähköjohto, Elisan telekaapeli ja Carunan sähköjohto sijoittuvat katualueen eteläreunaan (Liite 6). Hulevesiviemäri (Æ 315 M) sijoittuu ajoradan pohjoisreunaan ja on rakennettu kevyen liikenteen väylän yhteydessä vuonna 1992. Kurjentien eteläpuolen kiinteistöjen kuivatus perustuu pääosin avo-ojaan.

Kurjentien rakenteellinen kunto on hyvä... tyydyttävä. Katurakenteessa on paikoitellen vaurioita, jotka johtuvat kadun viimeisimmän saneerauksen jälkeen tehdyistä poikittaisista johto- ja kaapelivedoista ja niiden huonosta tiivistämisestä. Vesijohto ja viemäri ovat elinkaarensa loppupäässä ja tulevat saneerattaviksi lähivuosina. Viemäri on mahdollista saneerata sujuttamalla, vesijohdon saneeraus vaatii kadun auki kaivua.

Kunnan toimivalta

Kunnan toimivalta ja tämän nojalla annettu määräys on perustunut kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (669/1978, jäljempänä KPL) 14 a §:ään, sekä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, jäljempänä MRL) 84 §:ään.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

KPL 14 a §:ssä on säädetty kadulla ja yleisellä alueella tehtävässä työssä noudatettavista seikoista. Pykälän 1 mom mukaan työstä vastaavan on tehtävä työstä kadulla ja yleisellä alueella ilmoitus kunnalle. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 281/2004 s, 20) todetaan, että työllä tarkoitetaan erilaisten johtojen, kaapeleiden tai putkien sijoittamiseksi tai korjaamiseksi tehtäviä töitä ja myös esimerkiksi kiinteistön rakentamis- tai korjaamistöitä, joiden suorittamiseksi on tarpeen rajata osa viereisestä kadusta tai muusta yleisestä alueesta työmaa-alueeksi. Säännösten tarkoituksena on antaa kunnalle mahdollisuus ohjata, valvoa, ajoittaa ja sovittaa yhteen töitä ja niiden suorittamista niin, että töistä liikenteelle tai muulle käytölle aiheutuvia haittoja voidaan estää ja vähentää. Näin voidaan varmistaa suunnittelun ja toteutuksen hyvä taso, ehkäistä kadun rakenteiden heikkenemistä ja edistää katujen esteettömyyttä, turvallisuutta ja viihtyisyyttä. Ilmoittaminen kunnalle on välttämätöntä myös siksi, että kunta voi toteuttaa sille maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetyn velvollisuuden johtojen, laitteiden ja rakenteiden yhteen sovittamiseksi.

Kunnan maankäyttö- ja rakennuslain 84 §:n mukainen kadunpitoon kuuluva yhteensovittamistehtävä koskee katualuetta sekä sen yläpuolisia ja alapuolisia johtoja, laitteita ja rakenteita. KPL:n yleisperusteluissa (HE 281/2004 s. 10) todetaan, että yhteensovittamisen tarkoituksena on huolehtia siitä, että kaikki yhdyskunnan ja kiinteistöjen toiminnan kannalta oleelliset verkostot ja laitteet voidaan sijoittaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Samalla pyritään huolehtimaan siitä, että kaivutöiden yhteydessä ei vahingoiteta alueella ennestään olevia johtoja, laitteita tai katurakenteita.

KPL 14 a §:n 3 mom mukaan ilmoituksen johdosta kunta voi antaa työn suorittamisesta määräyksiä, jotka ovat tarpeen työstä mahdollisesti liikenteen sujuvuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä alueella sijaitseville johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi.

Suojaputki suojaa kaapelia maan tiivistymisen ja painumisen aiheuttamalta mekaaniselta kulutukselta sekä sen läheisyydessä tehtävien kaivutöiden aiheuttamilta vahingoilta. Kaapeleiden yleinen asennussyvyys on routarajan vuoksi 70 cm maanpinnasta mitattuna, mutta asennussyvyyksissä voi olla suurtakin paikallista vaihtelua, joka johtuu esimerkiksi kaapeleiden alla olevista rakenteista, kaapeleiden risteämisestä sekä mahdollisesti jälkeinpäin tehdyistä maansiirroista. Kun kaapeli on asennettu väriltään keltaiseen helposti havaittavissa olevaan suojaputkeen, kaapelin löytäminen kaivannosta ja erottaminen muista samassa kaivannossa olevista johdoista on helpompaa. Koska suojaputkilla voidaan saavuttaa varmemmin suojaetäisyydet viereisiin johtoihin, eikä poikkeamia 70 cm:n asennussyvyydestä tarvitse erikseen huomioida ja koska kaapeli on suojattu töiden aikana siirtyvien kivien ja maamassojen aiheuttamilta vahingoilta, sijoittamistyö ja sen valvonta on turvallisempaa kuin ilman suojaputkea.

Suojaputkitus myös helpottaa esiin kaivetun sähkökaapelin käsittelyä mm. katuinfran ja kadun varren kiinteistöinfran saneeraustöiden yhteydessä. Carunan kaivuohjeen kohdassa 2.3 esiin kaivetun kaapelin suojaus todetaan

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

seuraavaa: "Tilapäisesti esiin kaivetuksi jäävä kaapeli on suojattava A-luokan (SFS 5608) suojaputkella (keltainen) tai vastaavalla, (Liite 7). Jos kaapeli on jo asennusvaiheessa suojattu suojaputkella, ei putkea tarvitse vaihtaa suojausluokan takia. Kaapelisuojaus on merkittävä jännitteisestä kaapelista varoittavilla kilvillä tai kaapelin merkkinauhalla. Kaapelisuojaus kiinnitetään maahan tai muuhun asennusalustaan siten etteivät ne pääse helposti liikkumaan. Kaapelin päältä ei saa ajaa ajoneuvoilla. Kaapelin suojausta pitää valvoa ja puutteet korjata viipymättä. Sivullisten pääsy kaapeleiden läheisyyteen on estettävä työmaa-alueen rajaamisella ja aitaamisella." Työskentely on täten kokonaisuutena turvallisempaa ja esiin kaivu tuottaa vähemmän haittaa verrattuna siihen, että kaapeli on suojattu vain varoitusnauhalla. Myös kaapelin vaurioitusriski esiin kaivun yhteydessä suojattuna on parempi kuin ilman suojausta. Samoin kaapelinäyttöissä ja sähköjohtojen "kylmäksi" laittamisessa tapahtuvien inhimillisten erehdysten aiheuttamat turvallisuusriskit, läheltä piti tilanteet pienenevät oleellisesti.

Suojaputkella lisäksi ennaltaehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan suojata mahdollisissa vikatilanteissa. Mahdollinen kaivutarve rajoittuu ainoastaan kaivojen ympäristöön, jolloin katurakenne vaurioituu suppeammalta alalta, ja työmaan estehaitta rajoittuu pienemmälle alalle suojaamattoman sähköjohdon korjaamiseen verrattuna. Sähköjohtojen saneerauksissa haitta- ja estevaikutuksen ero suojaputkeen asennetun ja asentamattoman sähköjohdon välillä korostuu.

Kaapelireitin sijainti kapeassa, osittain ojaluiskaan sijoittuvassa johtokäytävässä, jossa alimpana sijaitsee lähivuosina saneerattavia vesihuollon johtoja ja laitteita, suojausvaatimus on tarpeen kaapelista liikenteen sujumuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä alueella sijaitseville muille johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi. Edellä esitetyn perusteella on myös selvää, että suojaputkituksella edesautetaan verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaista sijoittamista hyvin rajallisessa katutilassa maankäyttö ja rakennuslain 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti.

Ratkaisupyynnössä mainitun standardin merkityksestä MRL:n ja KPL:n mukaisessa päätöksenteossa

Sähköturvallisuuslain (1135/2016) 31 § ja 82 §:n nojalla on säädetty sähkölaitteistojen rakenteellisen turvallisuuden ja sähkötyöturvallisuuden olennaisista turvallisuusvaatimuksista. Olennaisten turvallisuusvaatimusten katsotaan täyttyvän, jos sovelletaan tiettyjä turvallisuusstandardeja tai vastaavia julkaisuja. Lain 33 § ja 84 §:n mukaisesti Sähköturvallisuusviranomaisen eli Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtävänä on julkaista tällaisten standardien ja julkaisujen luettelo. Luettelo on julkaistu Tukes- ohjeena 19/2017 S 10 (Sähkölaitteistojen turvallisuutta ja sähkötyöturvallisuutta koskevat standardit).

Keskeisimmät näistä standardeista ovat SFS 6000 Pienjännitesähköasennukset sekä SFS 6001 Suurjänniteasennukset. Standardin SFS 6000 (2012) kohdan 814.5 mukaan "upotettaessa maahan kaapeleita, joissa ei ole maadoitettavaa

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

kosketussuojaa, esim. AXMK-tyyppiä, on alle 0,7 m syvyiseen kaapeliojaan asennettavilla kaapeleilla aina oltava taulukon 814.1 mukainen mekaaninen suojaus", (Liite 8). Taulukon 814.1 mukaan, jossa kuvataan ilman metallista kosketussuojaa olevan maakaapelin suojausvaatimuksia eri asennussyvyyksillä, vähintään 70 cm:n syvyyteen asennettavalle AXMK- kaapelille riittää suojaustoimenpiteenä varoitusnauha; mekaaniseksi suojaksi tarkoitettua putkea ei siis edellytetä. Kyseessä on minimivaatimus, joka ei kiellä parempaa suojaustapaa, joten kyseisen standardin ja määräyksen välillä ei ole oikeudellista ristiriita, ja näin ollen standardilla ei ole tässä tapauksessa oikeudellista merkitystä MRL:n ja KPL:n mukaisessa oikeusharkintaisessa päätöksenteossa. Sähkökaapeleiden suojausputkitus taajama-alueella onkin yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama ja muun muassa Kuntaliiton suosittama käytäntö, (Liite 9).

Kustannusvaikutuksista

Carunan toimittamassa Energiaviraston lausunnossa on otettu kannaksi, että suojausputki olisi asennettava siellä, missä se on tarkoituksenmukaista turvallisuuden vuoksi. Lausunnossa todetaan, että elinkaaritarkastelun kautta suojausputkien käyttö voi olla kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi suojausputkella kuin ilman suojausputkea. (Liite 10).

Liite 1	Katulupa, (sisältyy Carunan vaatimuskirjeestä)
Liite 2	Kaivutyöohje (sisältyy Carunan vaatimuskirjeestä)
Liite 3	Ratkaisupyynnö vaatimuksineen, (ensimmäinen liite)
Liite 4	Sijoitussuunnitelma
Liite 5	Kurjentie, rakennussuunnitelma
Liite 6	Verkostokartta
Liite 7	Caruna Oy:n ohje (sisältyy Carunan vaatimuskirjeestä)
Liite 8	Standardi, osa 8-814 (sisältyy Carunan vaatimuskirjeestä)
Liite 9	Kuntaliiton lausunto
Liite 10	Energiaviraston lausunto (sisältyy Carunan vaatimuskirjeestä)

Asian ratkaisu

Rakennusvalvonnan käsitys asiassa on yhteneväinen kuntakehityksen- ja tekniikan toimialan käsityksen kanssa. Suojausputkivaatimus on perusteltu ratkaisu etenkin mm. seuraavista syistä:

- Energiaviraston lausunnossa on otettu kannaksi, että suojausputki olisi asennettava siellä, missä se on tarkoituksenmukaista turvallisuuden vuoksi. Lausunnossa todetaan, että elinkaaritarkastelun kautta suojausputkien käyttö voi olla kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi suojausputkella kuin ilman suojausputkea

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- Suojaputkituksella edesautetaan verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaista sijoittamista hyvin rajallisessa katutilassa maankäyttö ja rakennuslain 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti.
- Suojaputkella lisäksi ennaltaehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan sujuttaa mahdollisissa vikatilanteissa.
- Sähkökaapeleiden suojaputkitus taajama-alueella on yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama käytäntö.
- Sähkökaapeleiden putkitus on Kuntaliiton suosittelema käytäntö.
- Rakennusvalvonnan käsitys on sama kuin yhdyskuntatekniikan, eli kunta oli toimivaltainen asettamaan putkitusta koskevan vaatimuksen. Kunnan toimivallan ja tämän nojalla annetun määräyksen perustana on kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 14 a § sekä maankäyttö- ja rakennuslain 84 §.
- Eräissä kunnissa on vireillä rakennusjärjestyksen muutoksia putkitusvaatimuksen sisällyttämiseksi suoraan osaksi rakennusjärjestyksen määräyksiä, mikä ilmentää tarvetta pitää kiinni putkitusvaatimuksesta myös jatkossa.
- Em. perustein rakennusvalvonnan tulkinnan mukaan Caruna Oy:n ratkaisupyynnö tulee hylätä.

Lainsäädäntöä:

Maankäyttö ja rakennuslaki (132/1999) 84 §

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (669/1978) 14 a §

Ehdotus

Esittelijä: Kaisa Seuna

Rakennusvalvontajaosto päättää

- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n ratkaisupyynnön liitteineen
- merkitä tiedoksi yhdyskuntatekniikan asiassa laatiman vastineen liitteineen
- yhtyä yhdyskuntatekniikan ja rakennusvalvonnan käsitykseen asiassa
- hylätä ratkaisupyynnön.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Valmistelijat / lisätiedot:
Johanna Aho
johanna.aho@tuusula.fi
johtava rakennustarkastaja

Liitteet

- 1 Valitus hallinto-oikeudelle rakennusvalvontaviranomaisen ratkaisusta (Salassa pidettävä)
- 2 Liikenneviraston ohje 4/2014, Sähköjohdot ja maantiet (Salassa pidettävä)

Lausuntopyyntö:

Helsingin hallinto-oikeus on lähettänyt rakennusvalvontajaostolle osoitetun lausuntopyynnön koskien Caruna Oy:n tekemää valitusta. Hallinto-oikeuden myöntämän lisäajan puitteissa lausunto tulee toimittaa 8.3.2018 mennessä.

Asian tausta:

Caruna Oy oli jättänyt rakennusvalvontajaostolle osoitetun ratkaisupyynnön koskien katuluvassa annetun putkitusmääräyksen poistamista. Rakennusvalvontajaosto teki asiassa hylkäävän päätöksen 12.12.2017 § 29, josta nyt on valitettu.

Caruna Oy ja Tuusulan kunta ovat solmineet sijoitussopimuksen uuden sähköjohdon ja jakokaapin sijoittamisesta katualueelle Kurjentielle. Töiden suorittamiseksi Caruna Oy on hakenut kunnalta katulupaa. Kunta on katuluvassa määrännyt, että asennuksessa on noudatettava kaivutyöohjetta. Ohje edellyttää, että kaapelit on sijoitettava suojaputkeen. Caruna Oy on saattanut määräyksen lainmukaisuuden kunnan rakennusvalvontaviranomaisen eli rakennusvalvontajaoston ratkaistavaksi.

Valitus:

Caruna Oy vaatii hallinto-oikeutta kumoamaan rakennusvalvontajaoston päätöksen, koska päätöksen valmistelussa ei Caruna Oy:n mukaan ole yhtiötä enää kuultu yhdyskuntatekniikan päällikön asiassa antamasta vastineesta, jonka johtava rakennustarkastaja oli pyytänyt ennen päätöksentekoa. Asia tulee palauttaa rakennusvalvonnalle uudelleen käsiteltäväksi. Rakennusvalvonnan on korvattava yhtiön oikeudenkäyntikulut myöhemmin esitettävän kuluvaatimuksen mukaisesti.

Perusteena vaatimukselle on yhtiön mukaan menettelyvirhe, joka olisi perustunut hallintolain 34 § 1.mom. vastaiseen toimintaan:

Hallintolaki 34 §

Asianosaisen kuuleminen

Asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Asian saa ratkaista asianosaista kuulematta, jos:

- 1) vaatimus jätetään tutkimatta tai hylätään heti perusteettomana;
- 2) asia koskee palvelussuhteeseen tai vapaaehtoiseen koulutukseen ottamista;

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

3) asia koskee hakijan ominaisuuksien arviointiin perustuvan edun myöntämistä;

4) kuuleminen saattaa vaarantaa päätöksen tarkoituksen toteutumisen tai kuulemisesta aiheutuva asian käsittelyn viivästyminen aiheuttaa huomattavaa haittaa ihmisten terveydelle, yleiselle turvallisuudelle taikka ympäristölle; tai

5) hyväksytään vaatimus, joka ei koske toista asianosaista tai kuuleminen on muusta syystä ilmeisen tarpeetonta.

Valittajan näkemys on, että yhdyskuntatekniikan päällikön antama vastine olisi ollut sellainen uusi asian ratkaisuun vaikuttava selvitys, josta valittajaa olisi ehdottomasti pitänyt kuulla.

Toissijaisesti Caruna Oy vaatii hallinto-oikeutta kumoamaan päätöksen ja poistamaan päätöksessä olevan putkitusmääräyksen, koska se ei yhtiön mukaan perustu lakiin ja ei ole tarkoituksenmukainen ja muutoin jättää päätöksen voimaan määräten samalla päätöksen voimassaoloajan jatkettavaksi. Vaihtoehtoisesti Caruna Oy vaatii hallinto-oikeutta kumoamaan päätöksen, koska se ei yhtiön mukaan perustu lakiin ja ei ole tarkoituksenmukainen ja palauttamaan asian rakennusvalvonnalle uudelleen ratkaistavaksi, jotta putkitusmääräys voidaan poistaa kaivutyöluvasta.

Valituksen sisältö ilmenee kokonaisuudessa liitteenä olevasta valituskirjelmästä.

Rakennusvalvontajaoston lausunto:

Rakennusvalvontajaosto vaatii valituksen hylkäämistä kaikilta osin. Väitettyä menettelyvirhettä hallintolain 34 § 1. mom. perusteella ei ole tapahtunut, koska kysymys on ollut hallintolain 34 §:n 2.mom. kohdan 1 mukaisesta tilanteesta, eli vaatimus hylätään heti perusteettomana. Rakennusvalvonta on pitänyt ratkaisupyyntöä perusteettomana siltä osin kuin se koskee putkitusmääräyksen poistamista kunnan katuluvasta LP-858-2017-01023 (Kurjentie), jossa oleva ehto putkituksesta noudattaa kaivutyöohjeen määräystä "Kaivantoon asennettavat sähkö- ja telekaapelit on aina suojattava vähintään suojaputkella ja merkittävä merkinauhalla.

Rakennusvalvontajaosto lausuntonaan hallinto-oikeudelle uudistaa suojaputkivaatimuksen perusteet, jotka on eritelty valituksenalaisen päätöksen osiossa "Asian ratkaisu" sivuilla 5-6. Kysymys on ennen kaikkea turvallisuudesta, koska katuja auki kaivettaessa suojaamattomat sähköjohdot ovat osoittautuneet turvallisuusriskiksi. Sähköjohtojen paikkatiedot ovat likimääräisiä ja johtonäytöt ovat luvattoman usein virheellisiä tai puutteellisia. Putkitusvaatimuksessa kyse on myös verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaisesta sijoittamisesta hyvin rajallisessa katutilassa MRL 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti. Sähkökaapeleiden putkitus on Kuntaliiton suosittama käytäntö. Eräissä kunnissa, esim. Järvenpäässä, on vireillä rakennusjärjestyksen muutos jossa putkitusmääräys otetaan suoraan osaksi rakennusjärjestyksen määräyksiä. Sähkökaapeleiden suojaputkitus taajama-alueella on yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama käytäntö. Suojaputkituksella lisäksi ennalta ehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa haittaa ja vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan sujuttaa mahdollisissa vikatilanteissa katurakenteita rikkomatta. Energiaviraston mukaan elinkaaritarkastelun kautta suojaputkien käyttö voi olla

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi kuin ilman suojaputkea. Kunnan toimivallan ja annetun määräyksen perustana on kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 14 a § ja MRL 84 §.

Yhdyskuntatekniikan päällikölle annettiin tilaisuus vastineeseen, koska kyse on kunnan päätöksestä ja osapuolten väliseen sijoitussopimukseen perustuvasta rakennustyöstä kunnan katualueella ja sen edellytyksiin kohdistuvasta muutosvaatimuksesta. Vastineen antamisella ei ollut ratkaisevaa merkitystä asian lopputulokseen. Myöskään sillä, että Caruna Oy:lle olisi annettu vielä mahdollisuus lausua asiassa ja vielä kerran vastustaa putkitusmääräystä ei olisi ollut vaikutusta lopputulokseen, eli ratkaisupyynnön hylkäämiseen.

Rakennusvalvontajaosto katsoo, että edellä esitetyt perusteet, erityisesti turvallisuusnäkökulma huomioiden, ovat niin selkeät putkitusmääräyksestä kiinnipitämisen puolesta, että erityistä tarvetta Caruna Oy:n kuulemiselle ei enää ollut. Rakennusvalvontajaoston näkemyksen mukaan kunnalla on ollut suorastaan virkavastuuseen perustuva velvollisuus määrätä maasähkökaapeli suojattavaksi suojaputkella.

Rakennusvalvontajaosto toteaa, että oikeudenkäynti ei ole johtunut viranomaisen virheestä, eikä sille näin ollen ole ollut hallintolainkäyttölain 74 §:n 2 mom. mukaista perustetta. Oikeudenkäyntikuluvaatimus on hylättävä.

Caruna Oy ilmoittaa perusteeksi toissijaiselle vaatimukselle pitkälti samat seikat kuin se on tuonut esille Helsingin hallinto-oikeudessa tällä hetkellä vireillä olevassa saman tyyppisessä asiassa koskien Järvenpään kaupungin asettamaa putkitusmääräystä. Näitä perusteita ei kuitenkaan avata sen enempää valituskirjelmässä. Tässä vaiheessa yhtiö vetoaa ratkaisupyynnössään ja Järvenpäästä koskevassa valitusasiassa esittämäänsä. Lisäksi yhtiö pyytää hallinto-oikeudelta mahdollisuutta täydentää valitustaan myöhemmin yksityiskohtaisemmilla perusteilla. Koska valittaja tyytyy uudistamaan ratkaisupyynnössään esitetyt perustelut ja vain yleisesti viittaa Järvenpään kaupungin kanssa vireillä olevaan oikeusprosessiin rakennusvalvontajaosto, viitaten edellä selostettuihin ratkaisupyynnön hylkäämisperusteisiin, vaatii valituksen hylkäämistä myös toissijaisten vaatimusten osalta.

Yhtiön valituksessa on väitetty, että rakennusvalvontajaoston päätöksessä olisi referoitu harhaanjohtavasti Energiaviraston lausuntoa ja että rakennusvalvontajaosto olisi ollut puolueellinen. Rakennusvalvontajaosto kiistää väitteen ja toteaa toimineensa asiassa puolueettomasti ja päätyneensä ratkaisuun mitään osapuolta suosimatta.

Lopuksi rakennusvalvontajaosto toteaa, että putkitusmääräyksen ottamisesta rakennusjärjestyksen määräykseen on esitetty toisistaan eroavia asiantuntijanäkemyksiä, joten putkitusmääräyksen väittäminen laittomaksi on ennen aikaista. Asia ratkaistaneen lopulta korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Rakennusvalvontajaosto liittää lausuntoonsa vielä Liikenneviraston ohjeen 4/2011 Sähköjohdot ja maantiet, jossa on selostettu sähkökaapeleiden kaivamiseen liittyviä riskejä sekä turvallisuusnäkökohtia.

Ehdotus

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaosto päättää

- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n valituksen
- antaa asiassa perusteluosion mukaisen lausunnon ja vaatia valituksen hylkäämistä
- merkitä tiedoksi liikenneviraston ohjeen 4/2011 Sähköjohdot ja maantiet ja liittää sen lausuntoon hallinto-oikeudelle toimitettavaksi
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Rakennusvalvontajaosto, 07.05.2019, § 19

Valmistelijat / lisätiedot:

Johanna Aho
johanna.aho@tuusula.fi
johtava rakennustarkastaja

Liitteet

- 1 Carunan vastine 17.10.2018
- 2 Carunan vastine 18.1.2019
- 3 Carunan vastine 29.3.2019
- 4 Päätös Helsingin hallinto_oikeus_29.6.2018
- 5 Yhdyskuntatekniikan vastine 6.3.2019
- 6 Yhdyskuntatekniikan vastine 14.11.2017 Carunan ratkaisupyynnöön
- 7 Yhdyskuntatekniikan vastine 27.12.2018
- 8 Yhdyskuntatekniikan vastineen 14.11.2017 liitteet
- 9 Caruna ratkaisupyynnö 11.9.2017 liitteineen

Asian tausta

Caruna Oy ja Tuusulan kunta ovat tehneet sijoitussopimuksen uuden sähköjohdon ja jakokaapin sijoittamisesta katualueelle Tuusulan Kurjentielle. Töiden suorittamiseksi Caruna Oy on hakenut kunnalta katulupaa. Kunta on katulupapäätöksessä LP-858-2017-01023 määrännyt, että asennuksessa on noudatettava kunnan kaivutyöohjetta. Ohje edellyttää muun ohella, että kaapelit on sijoitettava suojaputkeen. Caruna Oy on saattanut määräyksen lainmukaisuuden kunnan rakennusvalvontaviranomaisen ratkaistavaksi kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 14 a §:n 4 momentin mukaisesti. Tuusulan kuntakehityksen ja tekniikan toimialan yhdyskuntatekniikan päällikkö oli rakennusvalvonnan pyynnöstä antanut vastineen ratkaisupyynnön johdosta. Rakennusvalvontajaosto ratkaisi asian 12.12.2017 § 29 varaamatta Caruna Oy:lle erillistä tilaisuutta lausua yhdyskuntatekniikan päällikön vastineesta. Helsingin hallinto-oikeus on päätöksellään 29.6.2018 kumonnut rakennusvalvontajaoston päätöksen ja palauttanut asiaratkaisua antamatta putkitusmääräystä koskevan asian jaostolle uudelleen käsiteltäväksi. Hallinto-oikeuden päätös liitteenä (Päätös Helsingin hallinto_oikeus 29.6.2018).

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Kuuleminen ennen uutta käsittelyä

Hallinto-oikeuden ratkaisun jälkeen asiassa on käyty useampi vastinekierron kuulemisen turvaamiseksi. Caruna Oy on antanut 3 vastinetta:

1. 17.10.2018 päivätty vastine (Carunan vastine 17.10.2018)
2. 18.1.2019 päivätty vastine (Carunan vastine 18.1.2019)
3. 29.3.2019 päivätty vastine (Carunan vastine 29.3.2019)

Tuusulan kunnan yhdyskuntatekniikan päällikkö on antanut 2 vastinetta:

1. 27.12.2018 päivätty vastine (Yhdyskuntatekniikan vastine 27.12.2018)
2. 6.3.2019 päivätty vastine (Yhdyskuntatekniikan vastine 6.3.2019)

Ratkaisupyynnön hakija ja vaatimukset:

Ratkaisupyynnön hakijana on Caruna Oy.

Päätös, josta ratkaisua vaaditaan ja oikeus saada asiansa käsitellyksi:
Katulupa LP-858-2017-01023 liittyvä ehto noudattaa kaivutyöohjeen määräystä "Kaivantoon asennettavat sähkö- ja telekaapelit on aina suojattava vähintään suojaputkella ja merkittävä merkkinauhalla."

Ratkaisupyynnön keskeinen sisältö:

Vaatimukset:

1. Kunnan katuluvassa antama putkitusmääräys poistetaan lakiin perustumattomana
2. Katuluvan voimassaoloaika pidennetään siten, että hakijalla on rakennusvalvontaviranomaisen päätöksen lainvoimaiseksi tulon jälkeen riittävästi aikaa toteuttaa ilmoituksensa mukainen toimenpide.

Hakija on esittänyt perusteluinaan seuraavaa:

1. Kunnan antama putkitusmääräys ei perustu lakiin (putkitusmääräys ei ole Kunnossapitolain 14 a §:n 3 momentin tarkoittama työn suorittamista koskeva määräys).
2. Kunnalla ei ole toimivaltaa antaa kaapeleiden teknisiä ominaisuuksia koskevia määräyksiä
3. Putkitusmääräys ei ole Kunnossapitolain 14 a §:n 3 momentin tarkoittamalla tavalla tarpeellinen
4. Suojaputkitus heikentää sähköverkon toimivuutta, ei ole taloudellinen ja on kunnan katurakenteen kannalta heikompi ratkaisu

Vaatimus liitteineen on liitteenä. (Carunan ratkaisupyynnö 11.9.2017 liitteineen)

Yhdyskuntatekniikan päällikön Petri Juholan vastine ratkaisupyynnöön:

Johtava rakennustarkastaja oli pyytänyt Tuusulan silloisen kuntakehityksen- ja tekniikan toimialan (nykyisin kasvun ja ympäristön toimialue) yhdyskuntatekniikalta vastineen. Vastine liitteineen on luettavissa kokonaisuudessaan esityslistan liiteosioista. (Yhdyskuntatekniikan vastine 14.11.2017 Carunan ratkaisupyynnöön)

Ohessa on selostettu vastineen keskeinen sisältö:

- Sijainti ja olosuhteet
Kysymyksessä on 1kv voimakaapeli, jolla jaetaan sähköä Kurjentien pientalojen

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

29-35 sähköliittymiin. Kaapeli asennetaan 70 cm:n syvyyteen katuluvan liitekarttojen osoittamaan paikkaan uuden ja vanhan jakokaapin väliin (Liite d). Kaapeli sijoittuu kapeaan ojan ja ajoradan väliseen johtokäytävään. Samassa johtokäytävässä ovat myös vesijohto, jätevesiviemäri ja telekaapeli. Johtokäytävän leveys on noin 1,5. Kurjentie on vanha tonttikatu, jota on saneerattu viimeksi 1990-luvun alussa (liite e). Kaavan mukaisen katu-alueen leveys on 16 m, josta ajoradan osuus on 6 m. Ajoradan pohjoispuolella olevan kevyen liikenteen väylän osuus on 3,75 m. Katualueen reunoilla kiinteistöihin rajoittuen on molemmin puolin viherkaistat. Eteläpuoleisella noin 3,5 m leveällä viherkaistalla on avo-oja, pohjoispuolella ojpainanne. Vesijohto (Æ 150 VRA) ja jätevesiviemäri (Æ 300 B) samoin kuin kunnan valosähköjohto, Elisan telekaapeli ja Carunan sähköjohto sijoittuvat katualueen eteläreunaan (Liite f). Hulevesiviemäri (Æ 315 M) sijoittuu ajoradan pohjoisreunaan ja on rakennettu kevyen liikenteen väylän yhteydessä vuonna 1992. Kurjentien eteläpuolen kiinteistöjen kuivatus perustuu pääosin avo-ojaan.

Kurjentien rakenteellinen kunto on hyvä...tydyttävä. Katurakenteessa on paikoitellen vaurioita, jotka johtuvat kadun viimeisimmän saneerauksen jälkeen tehdyistä poikittaisista johto- ja kaapelivedoista ja niiden huonosta tiivistämisestä. Vesijohto ja viemäri ovat elinkaarensa loppupäässä ja tulevat saneerattaviksi lähivuosina. Viemäri on mahdollista saneerata sujuttamalla, vesijohdon saneeraus vaatii kadun auki kaivua.

- Kunnan toimivalta

Kunnan toimivalta ja tämän nojalla annettu määräys on perustunut kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (669/1978, jäljempänä KPL) 14 a §:ään, sekä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, jäljempänä MRL) 84 §:ään. KPL 14 a §:ssä on säädetty kadulla ja yleisellä alueella tehtävässä työssä noudatettavista seikoista. Pykälän 1 mom. mukaan työstä vastaavan on tehtävä työstä kadulla ja yleisellä alueella ilmoitus kunnalle. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 281/2004 s, 20) todetaan, että työllä tarkoitetaan erilaisten johtojen, kaapeleiden tai putkien sijoittamiseksi tai korjaamiseksi tehtäviä töitä ja myös esimerkiksi kiinteistön rakentamis- tai korjaamistöitä, joiden suorittamiseksi on tarpeen rajata osa viereisestä kadusta tai muusta yleisestä alueesta työmaa-alueeksi. Säännösten tarkoituksena on antaa kunnalle mahdollisuus ohjata, valvoa, ajoittaa ja sovittaa yhteen töitä ja niiden suorittamista niin, että töistä liikenteelle tai muulle käytölle aiheutuvia haittoja voidaan estää ja vähentää. Näin voidaan varmistaa suunnittelun ja toteutuksen hyvä taso, ehkäistä kadun rakenteiden heikkenemistä ja edistää katujen esteettömyyttä, turvallisuutta ja viihtyisyyttä. Ilmoittaminen kunnalle on välttämätöntä myös siksi, että kunta voi toteuttaa sille maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetyn velvollisuuden johtojen, laitteiden ja rakenteiden yhteen sovittamiseksi.

Kunnan maankäyttö- ja rakennuslain 84 §:n mukainen kadunpitoon kuuluva yhteensovittamistehtävä koskee katualuetta sekä sen yläpuolisia ja alapuolisia johtoja, laitteita ja rakenteita. KPL:n yleisperusteluissa (HE 281/2004 s. 10) todetaan, että yhteensovittamisen tarkoituksena on huolehtia siitä, että kaikki yhdyskunnan ja kiinteistöjen toiminnan kannalta oleelliset verkostot ja laitteet voidaan sijoittaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Samalla pyritään huolehtimaan siitä, että kaivutöiden yhteydessä ei vahingoiteta alueella ennestään olevia johtoja, laitteita tai katurakenteita.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

KPL 14 a §:n 3 mom. mukaan ilmoituksen johdosta kunta voi antaa työn suorittamisesta määräyksiä, jotka ovat tarpeen työstä mahdollisesti liikenteen sujumuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä alueella sijaitseville johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi. Suojaputki suojaa kaapelia maan tiivistymisen ja painumisen aiheuttamalta mekaaniselta kulutukselta sekä sen läheisyydessä tehtävien kaivutöiden aiheuttamilta vahingoilta. Kaapeleiden yleinen asennussyvyys on routarajan vuoksi 70 cm maanpinnasta mitattuna, mutta asennussyvyyksissä voi olla suurtakin paikallista vaihtelua, joka johtuu esimerkiksi kaapeleiden alla olevista rakenteista, kaapeleiden risteämisestä sekä mahdollisesti jälkeinpäin tehdyistä maansiirroista. Kun kaapeli on asennettu väriltään keltaiseen helposti havaittavissa olevaan suojaputkeen, kaapelin löytäminen kaivannosta ja erottaminen muista samassa kaivannossa olevista johdoista on helpompaa. Koska suojaputkilla voidaan saavuttaa varmemmin suojaetäisyydet viereisiin johtoihin, eikä poikkeamia 70 cm:n asennussyvyydestä tarvitse erikseen huomioida ja koska kaapeli on suojattu töiden aikana siirtyvien kivien ja maamassojen aiheuttamilta vahingoilta, sijoittamistyö ja sen valvonta on turvallisempaa kuin ilman suojaputkea.

Suojaputkitus myös helpottaa esiin kaivetun sähkökaapelin käsittelyä mm. katuinfran ja kadun varren kiinteistöinfran saneeraustöiden yhteydessä. Carunan kaivuohjeen kohdassa 2.3 esiin kaivetun kaapelin suojaus todetaan seuraavaa: "Tilapäisesti esiin kaivetuksi jäävä kaapeli on suojattava A-luokan (SFS 5608) suojaputkella (keltainen) tai vastaavalla, (Liite g). Jos kaapeli on jo asennusvaiheessa suojattu suojaputkella, ei putkea tarvitse vaihtaa suojausluokan takia. Kaapelisuojaukset on merkittävä jännitteisestä kaapelista varoittavilla kilvillä tai kaapelin merkkinauhalla. Kaapelisuojaukset kiinnitetään maahan tai muuhun asennusalueeseen siten etteivät ne pääse helposti liikkumaan. Kaapelin päältä ei saa ajaa ajoneuvoilla. Kaapelin suojausta pitää valvoa ja puutteet korjata viipymättä. Sivullisten pääsy kaapeleiden läheisyyteen on estettävä työmaa-alueen rajaamisella ja aitaamisella." Työskentely on täten kokonaisuutena turvallisempaa ja esiin kaivu tuottaa vähemmän haittaa verrattuna siihen, että kaapeli on suojattu vain varoitusnauhalla. Myös kaapelin vaurioitusriski esiin kaivun yhteydessä suojattuna on parempi kuin ilman suojausta. Samoin kaapelinäyttöissä ja sähköjohtojen "kylmäksi" laittamisessa tapahtuvien inhimillisten erehdysten aiheuttamat turvallisuusriskit, läheltä piti tilanteet pienenevät oleellisesti. Suojaputkella lisäksi ennaltaehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan sujuttaa mahdollisissa vikatilanteissa. Mahdollinen kaivutarve rajoittuu ainoastaan kaivojen ympäristöön, jolloin katurakenne vaurioituu suppeammalta alalta, ja työmaan estehaitta rajoittuu pienemmälle alalle suojaamattoman sähköjohdon korjaamiseen verrattuna. Sähköjohtojen saneerauksissa haitta- ja estevaikutuksen ero suojaputkeen asennettun ja asentamattoman sähköjohdon välillä korostuu.

Kaapelireitin sijainti kapeassa, osittain ojaluiskaan sijoittuvassa johtokäytävässä, jossa alimpana sijaitsee lähivuosina saneerattavia vesihuollon johtoja ja laitteita, suojausvaatimus on tarpeen kaapelista liikenteen sujumuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä alueella sijaitseville muille johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi. Edellä esitetyn perusteella on myös selvää, että suojaputkituksella

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

edesautetaan verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaista sijoittamista hyvin rajallisessa katutilassa maankäyttö ja rakennuslain 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti.

- Ratkaisupyynnössä mainitun standardin merkityksestä MRL:n ja KPL:n mukaisessa päätöksenteossa
Sähköturvallisuuslain (1135/2016) 31 § ja 82 §:n nojalla on säädetty sähkölaitteistojen rakenteellisen turvallisuuden ja sähkötyöturvallisuuden olennaisista turvallisuusvaatimuksista. Olennaisten turvallisuusvaatimusten katsotaan täyttyvän, jos sovelletaan tiettyjä turvallisuusstandardeja tai vastaavia julkaisuja. Lain 33 § ja 84 §:n mukaisesti Sähköturvallisuusviranomaisen eli Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtävänä on julkaista tällaisten standardien ja julkaisujen luettelo. Luettelo on julkaistu Tukes- ohjeena 19/2017 S 10 (Sähkölaitteistojen turvallisuutta ja sähkötyöturvallisuutta koskevat standardit).

Keskeisimmät näistä standardeista ovat SFS 6000 Pienjännitesähköasennukset sekä SFS 6001 Suurjänniteasennukset. Standardin SFS 6000 (2012) kohdan 814.5 mukaan ” upotettaessa maahan kaapeleita, joissa ei ole maadoitettavaa kosketussuojaa, esim. AXMK-tyyppiä, on alle 0,7 m syvyiseen kaapeliojaan asennettavilla kaapeleilla aina oltava taulukon 814.1 mukainen mekaaninen suojaus”, (Liite h). Taulukon 814.1 mukaan, jossa kuvataan ilman metallista kosketussuojaa olevan maakaapelin suojausvaatimuksia eri asennussyvyyksillä, vähintään 70 cm:n syvyyteen asennettavalle AXMK- kaapelille riittää suojaustoimenpiteenä varoitusnauha; mekaaniseksi suojaksi tarkoitettua putkea ei siis edellytetä. Kyseessä on minimivaatimus, joka ei kiellä parempaa suojaustapaa, joten kyseisen standardin ja määräyksen välillä ei ole oikeudellista ristiriita, ja näin ollen standardilla ei ole tässä tapauksessa oikeudellista merkitystä MRL:n ja KPL:n mukaisessa oikeusharkintaisessa päätöksenteossa. Sähkökaapeleiden suojaputkitus taajama-alueella onkin yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama ja muun muassa Kuntaliiton suosittama käytäntö, (Liite i).

- Kustannusvaikutuksista
Carunan toimittamassa Energiaviraston lausunnossa on otettu kannaksi, että suojaputki olisi asennettava siellä, missä se on tarkoituksenmukaista turvallisuuden vuoksi. Lausunnossa todetaan, että linkaaritarkastelun kautta suojaputkien käyttö voi olla kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi suojaputkella kuin ilman suojaputkea. (Liite j).

- Liite a Katulupa, (sisältyy Carunan vaatimuskirjeeseen)
Liite b Kaivutyöohje (sisältyy Carunan vaatimuskirjeeseen)
Liite c Ratkaisupyynnön vaatimuksineen, (ensimmäinen liite)
Liite d Sijoitussuunnitelma
Liite e Kurjentie, rakennussuunnitelma
Liite f Verkostokartta
Liite g Caruna Oy:n ohje (sisältyy Carunan vaatimuskirjeeseen)
Liite h Standardi, osa 8-814 (sisältyy Carunan vaatimuskirjeeseen)
Liite i Kuntaliiton lausunto
Liite j Energiaviraston lausunto (sisältyy Carunan vaatimuskirjeeseen)

Asian ratkaisu:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Uusintakäsittelyssä kuulemiskierrosten jälkeenkin Rakennusvalvonnan käsitys asiassa on edelleen pitkälti samansuuntainen nykyisen kasvun ja ympäristön toimialueen (entinen kuntakehityksen- ja tekniikan toimiala) yhdyskuntatekniikan palvelualueen käsityksen kanssa lukuun ottamatta etenkin toimialueen näkemystä MRL 161 §:n soveltumisesta tapaukseen.

Rakennusvalvonta katsoo, että suojaputkivaatimus on perusteltu ratkaisu käsillä olevassa Kurjentien tapauksessa etenkin seuraavista syistä:

1. Energiaviraston lausunnossa on otettu kannaksi, että suojaputki olisi asennettava siellä, missä se on tarkoituksenmukaista turvallisuuden vuoksi. Lausunnossa todetaan, että elinkaaritarkastelun kautta suojaputkien käyttö voi olla kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi suojaputkella kuin ilman suojaputkea.
2. Suojaputkituksella edesautetaan verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaista sijoittamista hyvin rajallisessa katutilassa maankäyttö ja rakennuslain 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti. Kurjentie on 1970-luvun alussa rakennettu katu ja se noudattaa poikkileikkaukseltaan kyseisen aikakauden rakennetta ja asemakaavan antamaa tilaa. Caruna Oy on hakenut lupaa sijoittaa 1 kv sähköjohdot katutilaan, joka on jo varattu vesijohdon ja jätevesiviemärin rasitealueeksi. Johtokäytävän leveys on noin 1,5 m. Voimakaapelilla toimitetaan sähköä Kurjentien pientalojen 29-35 sähköliittymiin. Katurakenteessa on Elisa Oyj:n kaapeleita. Kadun toisella puolella on lisäksi jo johtorasite hulevesiviemärille. Rakennusvalvonta arvioi, että MRL 84 §:n yhteensovittamisvelvoitteeseen kuuluu huolehtia siitä, että alueelle myöhemmin johdon sijoittava toimija ei omilla rakenteillaan estä tai vaikeuta alueelle jo aiemmin asennettujen laitteiden käyttöä, huoltoa ja kunnossapitoa. Kurjentien kohteessa katutila on rajallinen. Rakennusvalvonnan käsityksen mukaan tässä tapauksessa on voitu antaa suojaputkitusmääräys, jotta haitta uuden laitteen sijoittamisesta alueelle jäisi mahdollisimman vähäiseksi jo muille alueelle aiemmin sijoittuneille johdoille.
3. Kasvun ja ympäristön toimialueen yhdyskuntatekniikan palvelualueen vastineesta ilmenee, että kaapelinäytöissä on sattunut merkkamisvirheitä, joista olisi rakennusvalvonnan arvion mukaan saattanut aiheutua suoranaista hengenvaaraa. Rakennusvalvonta arvioi, että kaapeleiden suojaputkittaminen on omiaan vähentämään jännitteisten kaapeleiden esiin kaivamiseen liittyvää vaaraa, tapahtui kaivaminen käsin tai koneilla. Lisäksi suojaputkitus on omiaan helpottamaan kaapeleiden esiin kaivamista ja ehkäisemään sekä esiin kaivattavan kaapelin, että muiden alueella jo olevien kaapeleiden ja johtojen vioittumista kaivamisen yhteydessä, oli esiin kaivettava kaapeli jännitteinen tai jännitteetön. Näin myös Kurjentien tapauksessa, joissa kyse on sähkökaapelin sijoittamisesta.
4. Suojaputkella lisäksi ennaltaehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan sujuttaa mahdollisissa vikatilanteissa.
5. Sähkökaapeleiden suojaputkitus taajama-alueella on useilla alueilla yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama käytäntö.
6. Sähkökaapeleiden putkitus on Kuntaliiton suosittama käytäntö.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

7. Rakennusvalvonnan käsitys on, että kunta oli toimivaltainen asettamaan putkitusta koskevan vaatimuksen. Kunnan toimivallan ja tämän nojalla annetun määräyksen perustana on kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 14 a § sekä maankäyttö- ja rakennuslain 84 §. Rakennusvalvonta kiinnittää huomiota myös 14 a §:n 3. mom. sanamuotoon " kunta voi antaa ilmoituksen johdosta työnsuorittamisesta määräyksiä, jotka ovat tarpeen työstä mahdollisesti liikenteen sujuvuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä alueella sijaitseville johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi." Rakennusvalvonnan tulkinnan mukaan sanamuoto " mahdollisesti" tarkoittaa sitä, että kunta voi antaa määräyksiä, kuten putkitusmääräyksen, ilman vaatimusta/edellytystä siitä, että Caruna Oy:n sähkökaapelin sijoittamisesta haettuun paikkaan edes varsin pienelläkin todennäköisyydellä aiheutuisi haittaa tai vahinkoa 3. momentissa mainituille kohteille. Jo mahdollisuus haitan tai vahingon aiheutumiselle riittäisi määräyksen antamiseen. Rakennusvalvonnan näkemyksen mukaan kasvun ja ympäristön toimialueen yhdyskuntapäällikön vastineissa on riittävän yksityiskohtaisesti kuvattu niitä mahdollisia haittoja ja vahinkoja, joiden ehkäisemistä putkittamismääräyksellä tavoitellaan ja voidaan välttää, mikäli putkittaminen suoritetaan.
8. Lopuksi on otettava huomioon, että eräissä kunnissa on ollut vireillä rakennusjärjestyksen muutoksia putkitusvaatimuksen sisällyttämiseksi suoraan osaksi rakennusjärjestyksen määräyksiä.
9. Edellä mainituin perustein rakennusvalvonnan tulkinnan mukaan Caruna Oy:n ratkaisupyyntö tulee hylätä.

Lainsäädäntöä:

Maankäyttö ja rakennuslaki (132/1999) 84 §

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (669 /1978) 14 a

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvonta jaosto päättää

- merkitä tiedoksi hallinto-oikeuden päätöksen nro 18/0392/5
- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n ratkaisupyynnön sekä vastineet 17.10.2018, 18.1.2019 ja 29.3.2019
- merkitä tiedoksi yhdyskuntatekniikan päällikön vastineet 14.11.2017, 27.12.2018 ja 6.3.2019
- edellä kohdassa "asian ratkaisu" esitetyin perustein hylätä Caruna Oy:n ratkaisupyynnön
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Päätös

Rakennusvalvontajaosto päätti

- merkitä tiedoksi hallinto-oikeuden päätöksen nro 18/0392/5
- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n ratkaisupyynnön sekä vastineet 17.10.2018, 18.1.2019 ja 29.3.2019

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- merkitä tiedoksi yhdyskuntatekniikan päällikön vastineet 14.11.2017, 27.12.2018 ja 6.3.2019
- edellä kohdassa "asian ratkaisu" esitetyin perustein hylätä Caruna Oy:n ratkaisupyynnön
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Rakennusvalvontajaosto, 03.09.2019, § 29

Valmistelija / lisätiedot:

Johanna Aho
johanna.aho@tuusula.fi
johtava rakennustarkastaja

Liitteet

1 Lausuntopyyntö HHO Caruna ratkaisupyyntö 18.6.2019

Lausuntopyyntö

Tuusulan rakennusvalvontajaosto hylkäsi päätöksellään 7.5.2019 § 19 Caruna Oy:n ratkaisupyynnön, joka koski katuluvassa annetun putkitusmääräyksen poistamista. Helsingin hallinto-oikeus pyytää rakennusvalvontajaoston lausuntoa 4.9.2019 mennessä.

Taustaa

Caruna Oy ja Tuusulan kunta ovat tehneet sijoitussopimuksen uuden sähköjohdon ja jakokaapin sijoittamisesta katualueelle Tuusulan Kurjentielle. Töiden suorittamiseksi Caruna Oy on hakenut kunnalta katulupaa. Kunta on katulupapäätöksessä LP-858-2017-01023 määrännyt, että asennuksessa on noudatettava kunnan kaivutyöohjetta. Ohje edellyttää muun ohella, että kaapelit on sijoitettava suojaputkeen. Caruna Oy on saattanut määräyksen lainmukaisuuden kunnan rakennusvalvontaviranomaisen ratkaistavaksi kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 14 a §:n 4 momentin mukaisesti. Tuusulan kuntakehityksen ja tekniikan toimialan yhdyskuntatekniikan päällikkö oli rakennusvalvonnan pyynnöstä antanut vastineen ratkaisupyynnön johdosta. Rakennusvalvontajaosto ratkaisi asian 12.12.2017 § 29 varaamatta Caruna Oy:lle erillistä tilaisuutta lausua yhdyskuntatekniikan päällikön vastineesta. Helsingin hallinto-oikeus kumosi päätöksellään 29.6.2018 rakennusvalvontajaoston päätöksen ja palauttanut asiaratkaisua antamatta putkitusmääräystä koskevan asian jaostolle uudelleen käsiteltäväksi. Rakennusvalvonta varasi useita tilaisuuksia Caruna Oy:lle ja yhdyskuntatekniikan päällikölle lausua toistensa vastineista ennen asian käsittelyä jaostossa. Rakennusvalvontajaosto käsitteli asian uudestaan 7.5.2019 § 19 hyläten Caruna Oy:n ratkaisupyynnön.

Vaatimukset

Caruna Oy vaatii ensisijaisesti, että hallinto-oikeus poistaa päätöksessä olevan putkitusmääräyksen, koska se valittajan mukaan ei perustu lakiin eikä olisi tarkoituksenmukainen ja, että muutoin hallinto-oikeus jättäisi päätöksen voimaan määräten samalla päätöksen voimassaoloajan jatkuvan siten, että valittajalla on

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

päätöksen lainvoimaiseksi tulon jälkeen riittävästi aikaa toteuttaa ilmoituksen mukainen toimenpide.

Toissijaisesti Caruna Oy vaatii, että hallinto-oikeus kumoaa päätöksen, koska se valittajan mukaan ei perustu lakiin ja se ei ole tarkoituksenmukainen ja että hallinto-oikeus palauttaa asian rakennusvalvontajaostolle uudelleen ratkaistavaksi, jotta putkitusmääräys voidaan poistaa kaivutyöluvasta.

Lisäksi Caruna Oy vaatii, että rakennusvalvontajaosto veloitetaan korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut myöhemmin esitettävän kuluvaatimuksen mukaisesti.

Valituksen perustelut ilmenevät yksityiskohtaisesti liitteenä olevasta valituskirjelmästä. Siinä esitettävät asiat ovat pitkälti samansuuntaisia kuin Caruna Oy:n aiemmassa ratkaisupyynnössä ja kolmessa sen jälkeen rakennusvalvontajaostolle antamassa vastineessaan. Valituksessa perusteita on jaoteltu seuraavasti:

4.2. Kunnalla ei ole toimivaltaa putkitusmääräyksen antamiseen.

4.3 Putkitusmääräyksen antaminen ei ole tarpeen.

4.4 Euroopan unionin oikeuden tulkintavaikutus

4.5 Putkitusmääräyksen vaikutus sähköverkkotoimintaan

4.6 Muiden verkonhaltijoiden toiminnan tai Kuntaliiton suosituksen merkitys

4.7 Rakennusjärjestyksen muuttamisesta

4.8 Oikeudenkuluvaatimusten perusteet

Rakennusvalvontajaoston vastaus valitukseen

Rakennusvalvonta on tutustunut Caruna Oy:n valitukseen ja verrannut sitä aikaisempaan valittajan ratkaisupyynnöön vastineineen, sekä yhdyskuntapäällikön vastineisiin. Rakennusvalvonta on valmistellut asiassa rakennusvalvontajaoston lausuntoehdotuksen, joka pohjautuu ratkaisupyynnön johdosta tehtyyn päätökseen.

Lausunto

Valituksen jälkeenkin Rakennusvalvontajaoston käsitys asiassa on edelleen pitkälti samansuuntainen nykyisen kasvun ja ympäristön toimialueen (entinen kuntakehityksen- ja tekniikan toimiala) asian käsittelyn aiemmissa vaiheissa esittämän käsityksen kanssa lukuun ottamatta etenkin toimialueen näkemystä MRL 161 §:n soveltumisesta tapaukseen.

Rakennusvalvontajaosto katsoo, että suojaputkivaatimus on perusteltu ratkaisu käsillä olevassa Kurjentien tapauksessa etenkin seuraavista syistä:

1. Energiaviraston lausunnossa on otettu kannaksi, että suojaputki olisi asennettava siellä, missä se on tarkoituksenmukaista turvallisuuden vuoksi. Lausunnossa todetaan, että elinkaaritarkastelun kautta suojaputkien käyttö voi olla kannattava investointi, vaikka sähköjohdon asentaminen on rakennushetken investointina suurempi suojaputkella kuin ilman suojaputkea.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

2. Suojaputkituksella edesautetaan verkostojen ja laitteiden tarkoituksenmukaista sijoittamista hyvin rajallisessa katutilassa maankäyttö ja rakennuslain 84 §:ssä mainitun yhteensovittamistehtävän mukaisesti. Kurjentie on 1970-luvun alussa rakennettu katu ja se noudattaa poikkileikkaukseltaan kyseisen aikakauden rakennetta ja asemakaavan antamaa tilaa. Caruna Oy on hakenut lupaa sijoittaa 1 kv sähköjohdot katutilaan, joka on jo varattu vesijohdon ja jätevesiviemärin rasitealueeksi. Johtokäytävän leveys on noin 1,5 m. Voimakapelilla toimitetaan sähköä Kurjentien pientalojen 29-35 sähköliittymiin. Katurakenteessa on Elisa Oyj:n kaapeleita. Kadun toisella puolella on lisäksi jo johtorasite hulevesiviemärille. Rakennusvalvontajaosto arvioi, että MRL 84 §:n yhteensovittamisvelvoitteeseen kuuluu huolehtia siitä, että alueelle myöhemmin johdon sijoittava toimija ei omilla rakenteillaan estä tai vaikeuta alueelle jo aiemmin asennettujen laitteiden käyttöä, huoltoa ja kunnossapitoa. Kurjentien kohteessa katutila on rajallinen. Rakennusvalvontajaoston käsityksen mukaan tässä tapauksessa on voitu antaa suojaputkitusmääräys, jotta haitta uuden laitteen sijoittamisesta alueelle jäisi mahdollisimman vähäiseksi jo muille alueelle aiemmin sijoittuneille johdoille.
3. Kasvun ja ympäristön toimialan aiemmasta vastineesta ilmenee, että kaapelinäytöissä on sattunut merkkamisvirheitä, joista olisi rakennusvalvontajaoston arvion mukaan saattanut aiheutua suoranaista hengenvaaraa. Rakennusvalvontajaosto arvioi, että kaapeleiden suojaputkittaminen on omiaan vähentämään jännitteisten kaapeleiden esiin kaivamiseen liittyvää vaaraa, tapahtui kaivaminen käsin tai koneilla. Lisäksi suojaputkitus on omiaan helpottamaan kaapeleiden esiin kaivamista ja ehkäisemään sekä esiin kaivattavan kaapelin, että muiden alueella jo olevien kaapeleiden ja johtojen vioittumista kaivamisen yhteydessä oli esiin kaivettava kaapeli jännitteinen tai jännitteetön. Näin myös Kurjentien tapauksessa, joissa kyse on sähkökaapelin sijoittamisesta.
4. Suojaputkella lisäksi ennaltaehkäistään ja vähennetään yleisen alueen rakenteille, johdoille, putkille ja laitteille aiheutuvaa vahinkoa, sillä putkea on mahdollista hyödyntää kaapelikanavana, jota pitkin kaapelia voidaan sujuttaa mahdollisissa vikatilanteissa.
5. Sähkökaapeleiden suojaputkitus taajama-alueella on useilla alueilla yleinen ja toimivaksi todettu, verkonhaltijoiden omatoimisesti noudattama käytäntö.
6. Sähkökaapeleiden putkitus on Kuntaliiton suosittama käytäntö.
7. Rakennusvalvontajaoston käsitys on, että kunta oli toimivaltainen asettamaan putkitusta koskevan vaatimuksen. Kunnan toimivallan ja tämän nojalla annetun määräyksen perustana on kadun ja eräiden yleisten alueidenkunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (myöhemmin "Kunnossapitolaki") 14 a § sekä maankäyttö- ja rakennuslain 84 §. Rakennusvalvontajaosto kiinnittää huomiota myös 14 a §:n 3 mom. sanamuotoon "kunta voi antaa ilmoituksen johdosta työnsuorittamisesta määräyksiä, jotka ovat tarpeen työstä mahdollisesti liikenteen sujuvuudelle, turvallisuudelle ja esteettömyydelle, kadulla ja yleisellä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

alueella sijaitseville johdoille ja laitteille sekä kadun ja yleisen alueen rakenteille aiheutuvan haitan ja vahingon vähentämiseksi." Rakennusvalvontajaoston tulkinnan mukaan sanamuoto "mahdollisesti" tarkoittaa sitä, että kunta voi antaa määräyksiä, kuten putkitusmääräyksen, ilman vaatimusta/edellytystä siitä, että Caruna Oy:n sähkökaapelin sijoittamisesta haettuun paikkaan edes varsin pienelläkään todennäköisyydellä aiheutuisi haittaa tai vahinkoa 3. momentissa mainituille kohteille. Jo mahdollisuus haitan tai vahingon aiheutumiselle riittäisi määräyksen antamiseen. Rakennusvalvontajaoston näkemyksen mukaan kasvun ja ympäristön toimialueen yhdyskuntapäällikön vastineissa on riittävän yksityiskohtaisesti kuvattu niitä mahdollisia haittoja ja vahinkoja, joiden ehkäisemistä putkittamismääräyksellä tavoitellaan ja voidaan välttää, mikäli putkittaminen suoritetaan.

8. Rakennusvalvontajaosto katsoo, että kunnalla on ollut toimivalta putkitusmääräyksen antamiseen kunnossapitolain ja maankäyttö- ja rakennuslain nojalla. Kyse ei sähköturvallisuuslain ja sähkömarkkinalain soveltamisesta. Muutoksenhaunalaisissa päätöksissä ei ole kyse puuttumisesta sähkökaapeleiden fyysisiin ominaisuuksiin tai ensisijassa niiden suojaamisesta. Tarkoitus on ollut ehkäistä sähkökaapelin maahan sijoittamisesta aiheutuvia Kunnossapitolain 14a § 3. mom. tarkoittamia haittoja ja vahinkoja, joista mahdollisesti voi aiheutua. Käytännössä kyse on myös muiden myöhempien kaivajien ja ulkopuolisten suojaamisesta jännitteisen kaapelin vaaroilta. Kunnossapitolain käsitettä "työn suorittaminen" on tulkittava pysyvämmällä tavalla kuin vai luonteeltaan väliaikaisena, eli toisella tavalla kuin valituksessa esitetään. Valituksessa verrataan maantielain ja kunnossapitolain säännöksiä keskenään. Tältä osin on kuitenkin todettava, että kunnossapitolaki (669/1978) on huomattavasti vanhempi säädös kuin maantielaki (503/2005) ja sen valituksessa mainitut lainkohdat 42 § ja 42a § (23.11.2018 /980), jotka tulivat voimaan vasta 1.1.2019. Korkeimmasta hallinto-oikeudesta 20.8.2019 saadun tiedon mukaan valituksessa mainittu Helsingin hallinto-oikeuden päätös 29.6.2018 nro 18/0393/5 koskien Järvenpäässä tehtyä putkitusmääräyspäätöstä ei ole vielä lainvoimainen.

Edellä mainituin perustein rakennusvalvontajaosto vaatii, että Caruna Oy:n valitus tulee hylätä perusteettomana.

Rakennusvalvontajaosto vaatii oikeudenkäyntikuluvaatimuksen hylkäämistä perusteettomana. Rakennusvalvontajaostolla on ollut asiassa lakiin perustuva ratkaisupakko. Ratkaistava asia on ollut monimutkainen ja tulkinnanvarainen, kuten asiassa annetuista runsaista vastineista ja esitetystä vaatimuksista ilmenee. Rakennusvalvontajaoston toiminnassa ei ole tapahtunut Hallintolainkäyttölain 74 § 2 mom. tarkoittamaa virhettä.

Rakennusvalvontajaosto pitää tärkeänä, että myös yhdyskuntatekniikan päällikölle varataan vielä tilaisuus vastineen antamiseen valituksen johdosta.

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaosto päättää

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n valituksen liitteineen
- antaa perusteluosan mukaisen lausunnon hallinto-oikeudelle toimitettavaksi
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Päätös

Rakennusvalvontajaosto päätti

- merkitä tiedoksi Caruna Oy:n valituksen liitteineen
- antaa perusteluosan mukaisen lausunnon hallinto-oikeudelle toimitettavaksi
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta heti kokouksessa

Tiedoksi

Helsingin hallinto-oikeus

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

§ 30

Muut asiat

- KKL käsitellyt rakennusvalvontajaoksen osalta Tuusulan johtamisjärjestelmän uudistuksen arviointi, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lautakunnan työskentelyn arviointi -raportin
- Nuottakuja 6 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon pohjaksi
- Myllykuja 7 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon pohjaksi

Ehdotus

Esittelijä: Johanna Aho, johtava rakennustarkastaja

Rakennusvalvontajaosto keskustelee ja merkitsee tiedoksi seuraavat asiat:

- KKL käsitellyt rakennusvalvontajaoksen osalta Tuusulan johtamisjärjestelmän uudistuksen arviointi, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lautakunnan työskentelyn arviointi -raportin
- Nuottakuja 6 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon pohjaksi
- Myllykuja 7 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon

Puheenjohtajan avattua pykälän ja edellä mainittujen asioiden keskustelun lisäksi jaosto keskusteli yleisesti rakennusvalvonnan asioista.

Päätös

Rakennusvalvontajaosto keskusteli ja merkitsi tiedoksi seuraavat asiat:

- KKL käsitellyt rakennusvalvontajaoksen osalta Tuusulan johtamisjärjestelmän uudistuksen arviointi, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lautakunnan työskentelyn arviointi -raportin
- Nuottakuja 6 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon pohjaksi
- Myllykuja 7 purkamislupahakemus, jaoksen näkemys päätöksenteon pohjaksi
- Yleisiä rakennusvalvonnan asioita

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Hallintovalitus

§27

Hallintovalitus

Valitusoikeus

Rakennusvalvontajaoston päätökseen saa hakea muutosta Helsingin hallinto-oikeudelle tehtävällä kirjallisella valituksella.

Päätöksestä saa valittaa se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa.

Viranomaisella on lisäksi valitusoikeus, jos laissa niin säädetään tai jos valitusoikeus on viranomaisen valvottavana olevan julkisen edun vuoksi tarpeen.

Valitusviranomainen

Valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valitusaika

Valitus on tehtävä kirjallisesti kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Asianosaisen on katsottava saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluessa kirjeen lähettämisestä, kolmen päivän kuluttua sähköpostin lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana. Tiedoksisaantipäivää ei lueta määräaikaan. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä tai muu sellainen päivä jolloin tuomioistuimessa ei työskennellä, saa valituksen toimittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Valituskirjelmän sisältö ja liitteet

Valituskirjelmässä, joka on osoitettava Helsingin hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutoksia vaaditaan
- muutoksenhakijan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- jos muutoksenhakijan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on muu henkilö, oikaisuvaatimuksessa on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelämä on muutoksenhakijan, tämän laillisen edustajan tai asiamiehen omakätisesti allekirjoitettava.

Valituskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon haetaan muutosta alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä jo aiemmin ole toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen on liitettävä valtakirja tai muulla luotettavalla tavalla osoitettava olevansa oikeutettu edustamaan päämiestä, jollei hän ole asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa Helsingin hallinto-oikeuteen osoitteella:

Helsingin hallinto-oikeus

Radanrakentajantie 5

00520 Helsinki

Faksinumero: 029 56 42079

Sähköposti: helsinki.hao@oikeus.fi

Valituskirjelmän voi toimittaa henkilökohtaisesti tai valtuutetun asiamiehen välityksellä taikka lähettää lähetin välityksellä, postitse, faksina tai sähköpostina. Valituskirjelmän lähettäminen tapahtuu lähettäjän vastuulla.

Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen valitusviranomaisen virka-ajan päättymistä.

Sähköisesti (faksina tai sähköpostina) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä.

Oikeudenkäyntimaksu

Hallinto-oikeudessa valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 260 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä. Maksua ei myöskään peritä eräissä asiaryhmissä eikä myöskään mikäli asianosainen on muualla laissa vapautettu maksusta. Maksuvelvollinen on vireillepanija ja maksu on valituskirjelmäkohtainen.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Tuusula asianhallintajärjestelmässä

Muutoksenhakukielto

§28, §29

Muutoksenhakukielto

Päätöksestä ei saa tehdä kuntalain 136 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.